



A Bnei Akiva Shabbaton Guide for the Whole Family

Wednesday, April 8 - Sunday, April 12 2020 י"ד - י"ז ניסן תש"פ

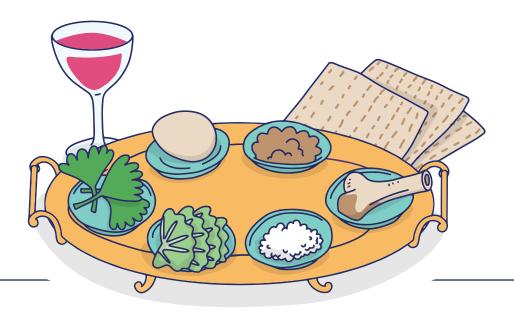




TABLE OF CONTENTS

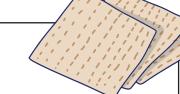
Letter from Rav Shaul Feldman	1
Wednesday	2
Seder Schedule	6
Thursday	3
Friday	4
Shabbat	5
Resources:	
Wednesday	7
Thursday	23
Friday	34
Shabbat	44

Submit all rooming and seating requests by Wednesday, 12pm to your madrichim: Mom & Dad

See Packing List: Page 2







LETTER FROM RAV SHAUL

It's All About Community

Dear friends,

In challenging times we look back to our roots and our sources to try to find a sense of direction. I feel that the days we are in, the Month of redemption, our direction is pretty clear.

Yetziat Mitzraim is what turned us into a nation. Chazal teach us that the hardship that we had, came to tighten and connect as a unified people the same way two pieces of metal are clasped together with fire.

However, if we go even further back, prior to our ancestors going into exile we find that our sages already found a hint to this in Yosef's dream about the grapes. The Gemara in Chulin 92 teaches in the name of Rabbi Shimon Ben Lakish the significance of every Jew in the nation.

אמר רבי שמעון בן לקיש אומה זו כגפן נמשלה זמורות שבה אלו בעלי בתים אשכולות שבה אלו תלמידי חכמים עלין שבה אלו עמי הארץ קנוקנות שבה אלו ריקנים שבישראל

Rabbi Shimon ben Lakish says: This nation is likened to a vine. The branches of the vine support the clusters of grapes, the leaves, and the tendrils; these are represented among the Jewish people by the homeowners, who provide financial support for the entire nation. The clusters of grapes on the vine, these are the Torah scholars. The leaves on the vine, which protect the grapes, these are the ignoramuses, who protect the Torah scholars. The tendrils of the vine, which do not directly serve the grapes themselves, these are the empty ones of the Jewish people.

והיינו דשלחו מתם ליבעי רחמים איתכליא על עליא דאילמלא עליא לא מתקיימין איתכליא And this is the meaning of the instruction that they sent from there, i.e., from Eretz Yisrael: Let the clusters of grapes pray for the leaves, as were it not for the leaves, the clusters of grapes would not survive.

This year the four cups of wine will be with less people around us. It may feel more isolated than the past, but us still standing strong as a community is ultimately what redeems us. In this Bnei Akiva Chag BA-Bayit packet, you will find engaging and interactive content to keep your family growing and flourishing anticipating a redemption in our days.

Chag Sameach,
Rav Shaul Feldman
Executive Director of the US & Canada



SCHEDULE

Wednesday, April 8

1:00 PM Pre-Chag Tisch

- Rock out with your family to BA's @ChagBABayit playlist on spotify
 - Spotify Playlist Link: shorturl.at/dfloX

1:30 PM Arts & Crafts Activity

• Instructions & Supplies in resources at the back: #1

2:30 PM Bake a Delicious Pesach Brownies Recipe!

• If you need some extra ideas in the kitchen, here's an awesome recipe that your family NEEDS to try! Recipe in the back: #2

Chag Prep!

Chag Checklist:

Be sure not to forget all the important items you'll need for Shabbaton

Chag BA-Bayit

7:10 PM* Candle Lighting [New York]

7:30 PM Ma'ariv

8:00 PM Seder Begins!





BA'S SEDER SCHEDULE



Here are some fun ways to make your Seder interactive and entertaining!

Magid Shiur Break

- Take turns reading one of the captivating Divrei Torah written by Bnei Akiva Bogrim provided at the back: #3 and #4
- Whichever you do not use on the first night, can be used for the second Seder.

Shulchan Orech

 Play our very own Pesach Trivia Game: questions and instructions at the back #5

Nitrza

Enjoy some of our favourite songs with your family.
 See song sheet attached at the back! #6

Lavla Tov!





Thursday, April 9

9:00 AM Shacharit

11:30 AM Kiddush

11:50 AM Chaburah with your Family!

Enjoy an interesting chaburah from Rav Shaul Feldman #7

12:30 PM Lunch

 Enjoy an interesting Dvar Torah with your family by one of our Bnei Akiva National Leaders. Find Divrei Torah by our Mazkira Artzi and Mazkir Galil at back: #8 and #9

2:00-5:00 PM Menucha

Check out our game sheet for a fun activity to play with your family
 See #10 at back

5:15 PM Mincha

6:00 PM Time for a Peulah!

Check out the back #11

8:11 PM* Candle Lighting [New York]

8:15 PM Prep for Second Seder!

- Go back to previous night Seder's schedule to use any content that you didn't use last night.
- Introduce some *Thought-Provoking Questions* to encourage interesting conversations: #12

Layla Tov!





Friday, April 10

9:00 AM Shacharit

11:30 AM Kiddush

 Dvar Torah by Bnei Akiva US & Canada Executive Director, Rav Shaul Feldman. See back #13

12:45 PM Lunch

 Enjoy an intriguing Dvar Torah #14 with your family by one of our very own Bnei Akiva Roshim

2:30- 4:30 PM Menucha

4:30 PM Play the matching game you made on Wednesday from #1 in the back

5:15 PM Mincha

Pre-Shabbat Prep Be sure to check the checklist on Page 2

7:12 PM* Candle Lighting [New York]

7:30 PM Kabbalat Shabbat

8:15 PM Shabbat Dinner

- See Dvar Torah at back: #15
- Select one of the fun games from the activities sheet #10 to play with your table!

Optional Tisch

• Song Sheet at the back #16

Layla Tov!







Shabbat, April 11

9:00 AM Shacharit

11:30 AM Kiddush

• Chaburah Time! See Chaburah sheets at back: #17

12:45 PM Lunch

- Enjoy some songs once again from the Song Sheet #16
- Read a Dvar Torah from the back: #18

2:00 - 4:00 PM Menucha

4:00 PM If you have private outdoor space, try playing one of the games from the activities sheet #10 outside!

5:15 PM Mincha

5:45 PM Seudah Shlishit & Slow Shira

• See song sheet at back #16

8:15 PM* Maariv

8:30 PM* Havdalah!

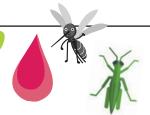
Saturday Night Activity

• Movie Night and Matzah Pizza! Recipe #19!









WEDNESDAY'S RESOURCES

#1: Arts & Craft Activity - Instructions & Supplies:

MAKOT MATCHING GAME

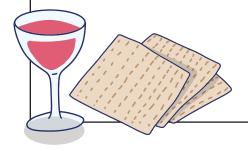
The plagues with which the Egyptians were punished because they would not allow the Jews to leave Egypt are called the makot. This fun matching game will help children remember the names of the plagues as well as what happened to the Egyptians during that time. This game is quick and easy to make as well as to play.

Materials:

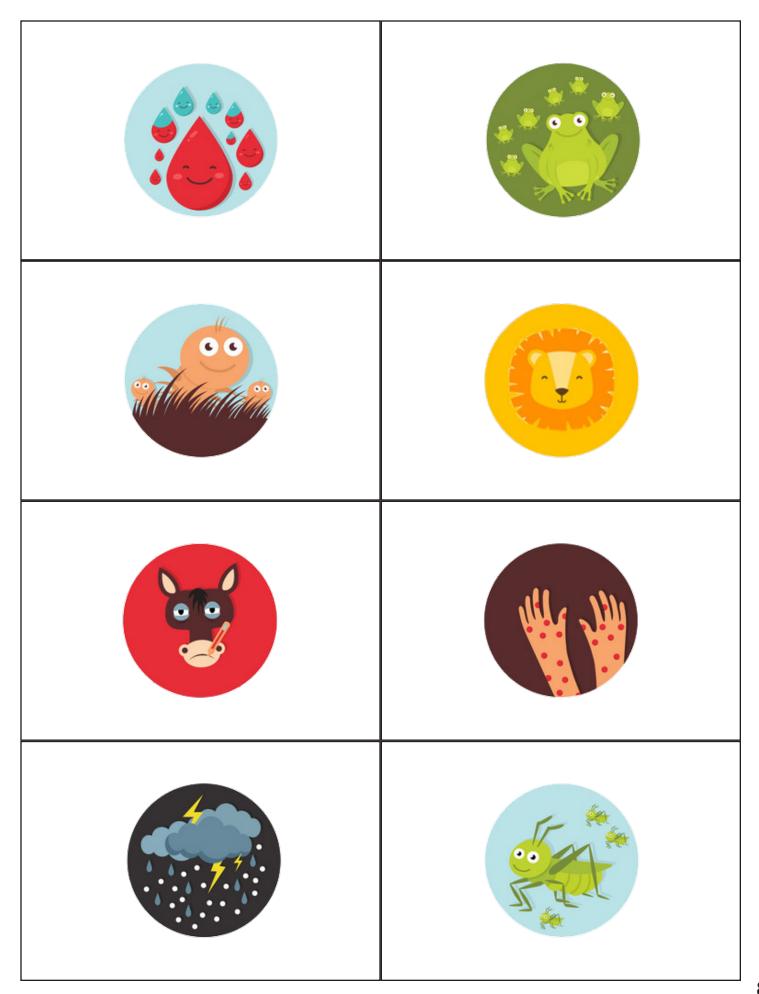
- 3 (8.5"x11") sheets white cardstock or thick paper
- 3 (12"x12") sheets colored cardstock or scrapbook paper
- Scissors
- Markers
- Glue stick

How to do it:

- 1. Fold one sheet of white paper in half. Then fold the paper in half and then in half again. Unfold the paper. The folds will have divided the paper into 8 equal rectangles.
- 2. Repeat step one with the other two papers. Cut out the rectangles; you will only need 20, so there will be four extra.
- 3. Draw a picture of a different makah on ten of the rectangles or download a clip art picture from your computer and glue to rectangles **OR** print makot pictures and names provided.
- 4. Write or print the Hebrew and English names of each makah on the other ten rectangles.
- 5. Fold the 12"x12" papers in the same manner that you did the white paper. Cut out the colored rectangles.
- 6. Center each white rectangle on each colored rectangle and glue into place, centering the white rectangles so that a colored border is visible.







צפרדע	T
ערוב	כינים
שחין	דבר

ארבה	ברד
מכת בכורות	חשך

#2: Brownie Recipe



BEST PESACH BROWNIES RECIPE

Ingredients:

Non Stick Cooking Spray

4 large eggs

2 cups sugar

1 cup vegetable oil

teaspoon sea salt

1 cup dutch process cocoa powder

1 cup potato starch

1 cup semi- sweet chocolate chips (optional but highly suggested)

Directions:

- 1. Preheat oven to 350°F
- 2. Spray an 11x7 inch brownie pan with non stick cooking spray. Set aside.
- 3. In the bowl of an electric mixer, beat the eggs and sugar until smooth. Add the oil and the salt. Mix. Sprinkle in the cocoa powder and mix to make sure the batter is chocolaty. Add the potato starch and mix to combine. Scrape down the sides with a spatula. Stir in the chocolate chips if using.
- 4. Pour into the prepared pan. Bake for 35-40 minutes. Allow to cool before serving.
- 5. Enjoy!







#3: Dvar Torah

B'CHOL DOR By: Zehava Seidman, HA Member

According to Maimonides in the Mishneh Torah, there are two versions of the Haggadah:

״בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים״ - הגדה של פסח "In every generation, a person must see himself as if he had left Egypt" - Text of the Haggadah

> ״בכל דור ודור, חייב אדם להראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים״ - הגדה של פסח לפי משנה תורה

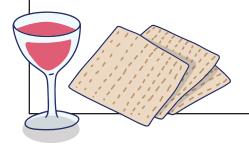
"And in every generation, one must show himself as if he had left Egypt" - Text of the Haggadah according to Maimonides's Mishneh Torah

In an attempt to reconcile the two versions of the הגדה, one might suggest that seeing oneself as a liberated slave leads to presenting oneself as such. In some cases, self-reflection leads to changing the way in which one acts in the world. In other cases, action must precede understanding.

The obligation to "see" and/or "show" oneself as a liberated slave suggests that memory is a twofold process that involves both reflection and action. Just as the command "זכור את השבת" or "זכור את אשר עשה לך עמלק" imposes an obligation, so too, the commandment to remember the slavery in מצרים cannot be fulfilled through passive memory alone.

The commandment to tell the story of leaving Egypt assumes that present and future generations will otherwise forget. The Pesach seder assumes that there is a human ability to create memories that enable one to do things that would have otherwise been impossible. By trying to enact the story during the seder, Jews take on the challenge of changing their present and future. In Judaism, the act of remembering is supposed to serve as a stimulus for ethical and spiritual behavior.

During the seder, one can fulfill the double command to show and to see one-self as having come forth from Egypt by retelling the story in one's own words and through the lens of one's own experience. By acting out parts of the seder, or by retelling the narrative as though one personally experienced leaving Egypt, one shows oneself as a participant in this story. Using the story of the nation leaving Egypt as a framework for exploring personal liberation, struggles, or current political struggles, causes one to see oneself as a participant in the continuing journey toward freedom.







#4: Dvar Torah

By: Shabby Kestenbaum, HA Member

Upon punishing the Snake for its sin with Adam and Chava, Hashem informs it that "you shall eat due all the days of your life." (Breishis 3:14)

In his Sefer The Light of the Eyes, the Chernobyl Rebbe, Menachum Nachum Twersky, notices the seeming lack of forfeiture in such a curse. Hashem is guaranteeing that the snake will be well fed wherever it goes, never lacking in sustenance. How does this constitute retribution?!

Perhaps therein lies the brutality. Hashem is blatantly declaring his desire to be utterly removed from the Snake's life. He will be so distant from its eyes, he won't even want to feed it.

As human beings, we crave connectivity. As Rava poignantly declares in Taanis 23a: "Either friendship or death," as one without relationships is seemingly better off dead. Supportingly, both Rashi and Tosfos agree in Chagiga 27a that one's family table can even act as an atonement through the act of inviting guest to sit and dine around it.

Yet, as we begin to set our own tables for the Seder and dust of our Hagaddos from last year, one can't help but feel, well..lonely. Without the guests we've been accustomed to seeing around this time, Pesach feels a tragic sense of lacking.

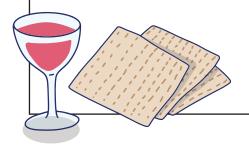
However, it is perhaps through this feeling of emptiness that one can create tighter bonds with those around him.

If the snake's true punishment was its lack of connectivity, how much more so can we use this time of physical isolation to forge tighter emotional, spiritual, and religious bonds with our creator.

Ironically, it is the Rebbe of Kotzk who writes that there exists no lonelier place that a room full of people.

Indeed, let us take advantage of this unique time in history to be truly comforted by those whom we love most and seek to strengthen our relationship with the Creator.

A happy, healthy, and comforting Pesach.





#5: Trivia Questions Game

Keep your kids engaged at the Seder with this fun Trivia game! As an extra hint the answers go in order of the Aleph Bet (and are underlined and listed next to each question). There are 3 different categories that get harder with each category and can be used for different age groups, so keep track with chocolate chips (or any other candy!) and see who knows the most answers! Good luck!

EASY PESACH SEDER QUESTIONS

- ארבע What number is very important in the Seder? Can you name some? (כוסות, קושיות, לשונות גאולה, בנים)
- בני ברק Where did the 5 Rabbis sit together to discuss the story of יציאת מצרים?
- גושן Where did בני ישראל live in מצרים?
- ימכות 10 that Rabbi Yehuda gave for the סימנים 3 that Rabbi Yehuda gave for the 10 מכות?
- ה- הקהה את שיניו What are you supposed to do to the רשע before answering him?
- ו-חץ –What part of the Seder do you do without a Bracha?
- -זרוע נטויה One of the ways Hashem took us out of מצרים. (hint: יד חזקה)
- ח- $\frac{1}{2}$ In the song שונרא, what is a שונרא?
- טוב -ט Fill in: טוב סי לעולם חסדו
- '- Yn'- In this part of the Seder, you break the middle Matza.
- כוכביא In the song אחד מי יודע, what were there 11 of?
- -לב<u>ו</u> Who is the ארמי mentioned in the Hagada?
- ם What is the word for "money" in דיינו ?
- י<u>רצה</u> -Uhat is the last part of the Hagada?
- o- אחד מי יודע what were there 6 of?
- עניא ע In the Hagada, Matza is called . לחמא
- פ-ר What word does the Hagada use to describe the hard work they had to do in מצרים?
- צ-י וח which part of the Seder do we eat the Afikomen?
- קריאת שמע א Why did the 5 Rabbis have to stop reviewing the story of יציאת מצרים?

 Because it was time for....
- ר- רשע One of the 4 sons.
- שר שור In the song תורא, what is the תורא, what is the תורא?
- -תרי זוזי ווא How much did the father pay for the גדי in the song חד גדיא?

לעילוי[`]נשמת יטה טרנה בת יצחק ע"ה שיינא דבורה בת אהרון יהודה ע"ה יהודה דוד בן שאול ז"ל

-1-



HARDER PESACH SEDER QUESTIONS

- ארון יוסף –א What was it that the sea saw? הים ראה וינוס
- **בני חוריוַ ב** The opposite of עבדים 2 words
- באולה The כוס אליהו is the fifth cup and it is the symbol of the _____
- **דמייך חיי** -Because of the Mitzvot of Pesach and Brit Mila, we were נגאל from "ב____".
 "ב___" Which words of the Hagada tell us that?
- המקום One of the names of Hashem that the Hagada uses.
- ו **והיא** This word has the ראשי תיבות of: שישה סדרי משנה, חמישה חומשי תורה, עשר הדברות, וה' אחד
- **זמן חרותינו –We** call Pesach this.
- **n-** In the Hagada we are told that the זרוע נטויה is this, which the מפורשים say is the שם המפורש.
- יטיט בין הלבנים The חרוסת symbolizes this.
- מי אמר למי: "כה אמר ה' אלוקי ישראל, בעבר הנהר ישבו אבותיכם" <u>-יהושע לכל העם</u> י
- כל המרבה לספר ביציאת מצרים C who is considered משובח?
- -לכם, לי The word the רשע uses and the word we use when we answer him. (2 words)
- **מעלות** This word is used in עזרת נשים to symbolize the 15 steps between the עזרת נשים and the עזרת ישראל. (It also hints to Tehillim which has this word 15 times).
- ינבוכדנצר -נ symbolizes which evil man?
- **o- <u>o' פרך</u>** o כרפס is this word backwards to remind us of the hard work we had to do. (עבודת פרך did עבודת פרך.)
- **עניו Une of the praises of Hashem in כי לא נאה כי לא יאה.**
- **-e** שיתום ורעמסס What were the names of the ערי מסכנות?
- צא ולמד -צא ולמד These are the words that the story of לבן start with.
- **קושיות** The word we use for the 4 questions.
- בני ישראל **-רכוש גדול -ר** came out with this. Some מפרשים say it is the גרים who came out with בני ישראל.
- שפטים This word is used in דיינו. It means punishment for their sins.
- **תרח** When the Hagada starts to tell the story of יציאת מצרים, it starts with him.

-2-

לעילוי נשמת יטה טרנה בת יצחק ע"ה שיינא דבורה בת אהרון יהודה ע"ה יהודה דוד בן שאול ז"ל

SNEI AKIVA
THE UNITED STATES & CANADA

CHALLENGING PESACH SEDER QUESTIONS

- אברהם who is the גר צדק?
- ב- שביצה We use this to symbolize the קרבן חגיגה because it is easy to cook and to access.
- -ג <u>גזרים</u> Hashem split the sea into 12 lanes, one for each שבט. The lanes are called this in לגוזר ים סוף ל
- ד- **דניאל** Who is the איש חמודות in יוהי בחצי הלילה?
- ה- של מצות ומרורים יאכלוהו" Who believed in the literal translation of "על מצות ומרורים יאכלוהו"?
- ותיק –One of the מידות of Hashem in אדיר הוא which means חסיד ונאמן.
- ד- This word connotates seeing and pointing and teaches us that it is important to do over each over over when the Matzah and Maror are in front of you.
- n- <u>חלום</u> is talking about the _____ of נבוכדנצר. of ויהי בחצי הלילה וויהי בחצי הלילה.
- -ט**רפון** A Rabbi at the Bnei Brak seder who was a בית המקדש.
- י- According to Rabbi Adin Steinsaltz the word afikomen is in this language.
- כינים -couldn't duplicate.
- -ל**ב** We say this word in one of the songs of נרצה. It is כנגד 7 הרקיעים.
- ם מידה כנגד מידה Hashem killed the מצרים with drowning in the ים סוף for this reason. "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו"
- and ends with ברכת השיר -**נשמת כל חי** and ends with ברכת השיר -**נשמת כל חי**.
- o- סיסרא שיהי בחצי הלילה in נגיד חרושת o- יהי בחצי הלילה
- ע**דות** ע**דות** The word the חכם uses for "ע**דות**, namely the עדות, namely the "עדות".
- פ- פ**תיחת הדלת בשפוך חמתך** This is an ancient custom which shows our faith in ליל שימורים and that משיח can come at any minute.
- צלי <u>ומבושל, צלי</u> one of the בית המקדש , one of the questions was

, הלילה הזה		_ שבכל הלילות אנו אוכלים	
matria of this word is 100	which is the amount of	voore from	מ בנו בתבום

- ק-The gematria of this word is 190, which is the amount of years from ברית בין בתרים until שעיבוד מצרים but is still counted in the 400 years mentioned in .**
- ר- <u>רבי עקיבא</u> This תנא was the host of the Seder in Bnei Brak. (His Yeshiva was there.)
- שבת איינו חו שבת, this is mentioned before מתן תורה because we got this mitzvah beforehand.
- -תורא In חד גדיא, this animal symbolizes ישמעאל.

**

גר יהיה זרעך – 124 years – ועבדום 124 years – ועבדום 186 years – ועינו אותם Those 86 years started when Miriam was born. (That's why she was called מרים from the word "bitter".) -3-

לעילוי נשמת יטה טרנה בת יצחק ע"ה שיינא דבורה בת אהרון יהודה ע"ה יהודה דוד בן שאול ז"ל

© Aviva Taragin Hexter 2020



#6: Song Sheet For Seder



1. The Four Questions



מַה נִשְׁתַּנָה הַלַּיְלָה הַאֶּה מְכָּל הַלֵּילוֹתיּ

Ma Nishtana ha-laila ha-zeh mi-kol ha-lei-lot? Why is this night different from all other nights?

שַׁבְּכָל הַבֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹתהַלַּיְלָה הַיֶּה מְרוֹר:

She-b'chol ha-leilot anu och'lin sh'ar yirakot, ha-laila ha-zeh maror.

On all other nights we eat all kinds of herbs; on this night we eat bitter herbs.

שַׁבְּכֶל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבִין וּבֵין מְסֻבִּין.
 הַלַּיֵלֶה הַנֶּה כַּלֵּנוּ מְסֵבִּין:

She-b'chol ha-leilot anu och'lin ben yoshvin u'vein m'subin, ha-laila ha-zeh kulanu mi-subin. On all other nights we eat our meals sitting any way we like; on this night we lean. ַ שְׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חָמֵץ וּמַצָּה. הַלַּיְלָה הַזֶּה כֵּלוֹ מַצָּה :

She-b'chol ha-leilot anu och'lin chametz u'matzah, ha-laila ha-zeh kulo matzah. On all other nights we eat either leavened bread or matzah; on this night only matzah.

ַ שָּׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מַטְבִּילִין אֲפִילוּ פַּעַם אֶחָת. הַלַּיֵלָה הַזֵּה שִׁתֵּי פִּעָמִים :

Sh-b'chol ha-leilot anu mat-bi'lin afilu pa-am echat, ha-laila ha-zeh sh'tei f'amim.
On all other nights we do not dip herbs at all; on this night we dip them twice.

2. Avadim Hayyinu

Avadim ha-yyinu, ha-yyinu Atah b'nai cho-rin B'nai chorin. אֲבָדִים הָיִינוּ הָיִינוּ עַתָּה בְנֵי חוֹרִין בְּנֵי חוֹרִין



Once we were slaves. Today we are free, Today we are free.

3. Ten Plagues

Dam - Tz'farde'a - Kinim - Arov - Dever - Sh'chin Ba-rad - Arbeh - Choshech - Makat B'Chorot ים - צְפַרְדֵּעֵ - כִּנִּים - עָרוֹב - דֶּבֶר - שְׁחִין בָּרָד - אַרְבָּר - חְשֵׁךְ - מַכַּת בְּכוֹרוֹת



Blood - Frogs - Lice - Beasts - Cattle Disease - Boils Hail - Locusts - Darkness - Death of the Firstborn









4. Bad Things Will Come to Egypt: The Plagues

(To the tune of "She'll be Coming 'Round the Mountain")

Bad things will come to Egypt, don't you know Bad things will come to Egypt don't you know

Bad things will come to Egypt,

Bad things will come to Egypt,

Bad things will come to Egypt 'till we go.

First, God will change the water into blood (ick, ick) First God will change the water into blood (ick, ick) There'll be nothing left to drink; With no baths you all will stink

Slimy frogs will be all over everything (croak, croak) Slimy frogs will be all over everything (croak, croak)

When God changes all the water into blood.(ick, ick)

They will jump all over you-you.

They will jump into your shoe-oe.

Slimy frogs will be all over everything. (croak, croak)

Lice will make your big heads itch and itch and itch (scratch, scratch)

Lice will make your big heads itch and itch and itch (scratch, scratch)

The heads of poor and rich,

Even animals will itch

When lice make your big heads itch and itch and itch. (scratch, scratch)

Wild animals will scare you all to death (roar, roar) Wild animals will scare you all to death (roar, roar) You'll be scared of their roars
As they bite and scratch your doors.

Wild animals will scare you all to death (roar, roar)

Your cattle will get sick and die like flies (no moos)

Your cattle will get sick and die like flies (no moos) No milk will fill your cup;

No meat on which to sup

When your cattle get all sick and die like flies. (no moos)

Your skin will get big sores all over it (ow, ow)
Your skin will get big sores all over it (ow, ow)
You will cry 'cause they hurt you;

No medicine will cure you,

And you'll even get the sores down where you sit.

Icy hail will fall down on you from the sky (knock, knock) (knock on the table) Icy hail will fall down on you from the sky

(knock, knock)

You may try to hide your head;

You may crawl beneath your bed,

But all the outside plants will surely die.

Locust bugs will swarm all round your land (buzz, buzz)

Locust bugs will swarm all round your land (buzz, buzz)

They will eat all plants of gre-en;

No broccoli will be se-en

When the locust bugs swarm all around your land. (buzz, buzz)

The day will turn as black as night can be. (can't see) The day will turn as black as night can be. (can't see) You won't see any faces
And the old familiar places
When the day turns black as night could ever be.

God will give you this last chance to let us go; God will give you this last chance to let us go. As midnight passes by-y, All your firstborn sons will die-ie; And your people will cry out if we can't go.

Bad Things will come to Egypt, don't you know Bad Things will come to Egypt, don't you know Bad Things will come to Egypt, Bad Things will come to Egypt, Bad Things will come to Egypt 'till we go.

5. When Israel was in Egypt Land

When Israel was in Egypt Land,
Let my People go.
Oppressed so hard they could not stand
Let my People go.

<u>Refrain</u>

Go down, go down, way down in Egypt land, Tell ol' Pharaoh, let my people go. Thus saith the Lord, bold Moses said, Let my People go. If not I'll smite your people dead, Let my People go. (Refrain)

As Israel stood by the water side, Let my People go. By God's command it did divide, Let my People go.









God has shown our people so many acts of kindness. For each one, we say *Dayyenu*, meaning "that would have been enough, for that alone we are grateful."

אַלּוּ הוֹצִיאָנוּ מִמָּאְרַיִם, דַּיֵּנוּ: בּיַנוּ: דַּיֵנוּ: בּיַנוּ מִמְּאְרַיִם, דַּיֵּנוּ: בּיַנוּ: בּיַנוּ מִמְּאְרַיִם, דַּיֵּנוּ: בּיַנוּ: בּיַנוּי בְּינוּי בְּיִנוּי בְּינוּי בְּיִנוּי בְּיִנוּי בְּיִנוּי בְּיִנוּי בְּיַנוּי בְּינוּי בּיִנוּי בּיִנוּ בּיִנוּי בְּיִנוּי בְּיִנְים בּיִנוּי בְּיִנוּי בְּיִנוּי בְּיִנוּי בְּיִנוּי בְּיִנוּי בְּיִנוּי בְּיִנוּי בְּיִנוּי בְּיִנוּי בְּינוּי בְּיִנוּי בְּיִנוּי בְּיִנוּי בְּינוּי בְּינוּי בְּיִנוּי בְּיִנוּי בְּינוּי בְּינוּי בְיִנוּי בְּינוּי בְּינוּי בְיִנוּי בְּינוּי בְיִנוּי בְּיִנוּי בְּיִנוּי בְיִנוּי בְּינוּי בְינוּי בְיִנוּי בְיִנוּי בְיִנוּי בְּינוּי בְינוּי בְיִנוּי בּיִנוּי בּיִנוּי בּיִנוּי בּיִנוּי בּיִנוּי בְיִנוּי בּיִנוּי בּיִנוּי בּיִנוּי בּיִינוּ בְיִנוּי בְיִינוּ בְינוּי בּיִינוּ בְיִנוּי בּיִינוּ בְיִנוּי בּיִינוּ בּיִינוּי בּיִינוּ בּיְנִינוּי בּיּיבּיוּי בּיּינוּי בּיינוּי בּיבּיוּי בּיבּייים בּיינוּי בּייים בּינוּי בּיבּיוּי בּיבּייים בּיייים בּייים בּינוּי בּיינוּי בּיינוּי בּיבּייים בּיינוּי בּיינוּי בּיינוּי בּיינוּי בּיינוּי בּיינוּי בּיבּייים בּיינוּי בּיינוּי בּיינוּי בּיינוּי בּיינוּי בּינוּי בּינוּי בּיבּינוּי בּינוּי בּינוּי בּיינוּי בּיבּינוּי בּינוּי בּינוּי בּיינוּי בּיינוּי בּיינוּי בּיייים בּיינוּי בּיייים בּיייים בּייייים בּיייייים בּייייים בּיייייים בּיינוּי בּייייים בּייייים בּיייייים בּיינוּי בּייייים בּייייי

God took us out of Egypt,

Punished the Egyptians and destroyed their idols,

Divided the sea and led us across on dry land,

Took care of us in the desert for forty years and fed us manna

Gave us Shabbat;

Dayyenu!

Dayyenu!

Dayyenu!

Dayyenu!

Dayyenu!

7. Ballad of the Four Children

(Sung to the tune of "My Darling Clementine")

Said the parents to their children: "At the Seder you will dine You will eat your fill of matzah You will drink four cups of wine."

These fine parents had four children And their children numbered four. One was wise and one was wicked; One was simple to the core.

And the fourth was sweet and winsome She was young and she was small. While her siblings asked the questions She could barely speak at all.

Said the wise child to the parents, "Could you please explain the laws Of the customs of the Seder? Could you please explain the cause?"

And the parents answered proudly: Every one themselves must see In every age and generation As if they themselves were freed." Then did sneer the one so wicked, "What does all this mean to you?" And the parents' hearts were saddened As their grief and anger grew.

"If yourself you don't consider As a child of Yisrael, Then for you this has no meaning; You could be a slave as well."

Then the simple child said simply: "What is this?" and quietly
The good parents told their offspring
"We were freed from slavery."

And the youngest child was silent For she could not ask at all. But her eyes grew wide with wonder As the parents told her all.

Now dear children, heed the lesson And remember ever more. What the parents told the children Sons and daughters, numbering four.















8. Seder Fun

(Sung to the tune of "Yankee Doodle")

On other nights if you should dunk In manners you are lacking -But Seder night we dunk two times, Haggadah gives us backing.



Dunk an herb in salt water, It isn't any mystery Tears, haroset, bitter herbs Remind us of our history.



You never, never, NEVER steal Except on night of Seder, And then you snitch a Matzah piece That father hides for later.





Ask a ransom -- not too big, For father needs it badly, The Afikomen ends the meal So hand it over gladly

When the door is opened wide, Watch Elijah's wine cup He visits us and takes one sip, But never drinks it all up.



Seders are a lot of fun. If everyone acts rightly, So mind your Yom Tov manners kids And sip your wine politely.



9. Pharaoh, Pharaoh

Chorus:

Pharaoh, Pharaoh, whoa baby Let my people go. Pharaoh, Pharaoh, whoa baby Let my people go.

A burning bush told me just the other day That I should come to Egypt and say: "It's time to let my people be free Listen to God if you won't listen to me." (Chorus)

Well, me and my people going to the Red Sea With Pharaoh's best army coming after me. Took my staff, put it in the sand And all of God's people walked on dry land.

Well Pharaoh's army was a-coming too So what do you think that God did do? Had me take my staff, and clear my throat And all of Pharaoh's army did the dead man's float.

Well that's the story of the stubborn goat. Pharaoh should have know that chariots don't float. The lesson is simple, it's easy to find. When God says, "Go!" you had better mind.



10. One Morning

One morning when Pharaoh awoke in his bed, There were frogs in his bed and frogs on his head. Frogs on his nose and frogs on his toes, Frogs here, Frogs there, Frogs were jumping everywhere!

11. Oh Listen

Oh listen! Oh listen! Oh listen King Pharaoh! Oh listen! Oh listen! Oh listen King Pharaoh! They want to go away. They work too hard all day. King Pharaoh, King Pharaoh, what do you say? "No, no, no - I will not let them go!" (2)

12. L'Shana Ha'ba-ah

L'shana ha'ba-ah bi'yerushalayim! Next year in Jerusalem!









13. Echad Mi Yodeah - Who Knows One

I'll sing you one, ho, echad mi yode'a? What is your one, ho? One is God and one alone And evermore shall be so.

I'll sing you two, ho, sh'nayim mi yode'a?
What are your two, ho?
Two are the tablets of the covenant,
One is God and one alone and evermore shall be so.

I'll sing you three, ho, shlosha mi yode'a?
What are your three, ho?
Three are the patriarchs,
Two are the tablets of the covenanat,
One is God and one alone and evermore shall be so.

I'll sing you four, ho, arbah mi yode'a? What are four, ho? Four are the mothers of Israel. (continue)

I'll sing you five, ho, chamisha mi yode'a? What are five, ho? Five are the Books of Moses. (continue)

14. There's No Seder Like Our Seder

(sung to the tune of "Take me out to the ballgame")

There's no seder like our seder,
There's no seder I know.
Everything about it is halachic
Nothing that the Torah won't allow,
Listen how we read he whole Haggadah
It's all in Hebrew 'cause we know how.

There's no seder like our seder,
We tell a tale that is swell:
Moses took the people out into the heat
They baked the Matzah while on their feet
Now isn't that a story that just can't be beat?
Let's go on with the show!

I'll sing you six, ho, shi-sha mi yode'a? What are your six, ho? Six are the days of creation, (continue).

I'll sing you seven, ho, shiva mi yode'a? What are your seven, ho? Seven are the days of the week, (continue)

I'll sing you eight, ho, sh'mona mi yode'a? What are you eight, ho? Eight are the lights of Hanukah, (continue)

I'll sing you nine, ho, tisha mi yode'a? What are nine, ho? Nine are the festivals, (continue)

I'll sing you ten, ho, asara mi yode'a?

What are ten, ho?
Ten are the commandments, nine are the festivals, eight are the lights of Hanukah, seven are the days of the week, six are the days of creation, five are the Books of Moses, four are the mothers of Israel, three are the patriarchs, tow are the tablets of the covenant and One is God and one alone and evermore shall be so.







15. Just a Tad of Charoset

(sung to the tune of "Just a Spoonful of Sugar")

Chorus:

Just a tad of Charoset helps the bitter herbs go down, the bitter herbs go down, the bitter herbs go down. Just a tad of Charoset helps the bitter herbs go down, In the most disguising way.

Oh, back in Egypt long ago.
The Jews were slaves under Pharaoh.
They sweat and toiled and labored through the day.
So when we gather Pesach night,
We do what we think right.
Maror, we chew
To feel what they went through.
(Chorus)

16. Gilligan's Exodus

(sung to the tune of "Gilligan's Island")

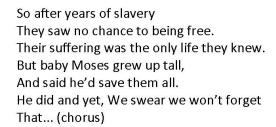
A tale of a frightful trip
That started many years ago in old, ancient Egypt.
The Jews were forced to work as slaves,
They suffered that ordeal
We celebrate their Exodus with a three hour meal,
A three hour meal.

The Pharoah was an evil dude,
His wrath would not relent
If not for the effort of the fearless Jews..
We'd all be keeping Lent (2x)
They landed in the desert after parting the Red Sea
With Moses, and Aaron too, each Israelite and his wife.
A movie star, the Professor and Miriam - here on Passover night!

18. Take us out of Egypt

(sung to the tune of "Take us out to the Ball Game")

Take us out of Egypt
Free us from slavery
Bake us some matzah in a haste
Don't worry 'bout flavor -Give no thought to taste.
Oh it's rush, rush, rush to the Red Sea
If we don't cross it's a shame
For it's Ten Plagues
Down and you're out
At the Pesach history game.



While the Maror is being passed,
We all refill our water glass,
Preparing for the taste that turns us red.
Although maror seems full of minuses,
It sure does clear our sinuses.
But what's to do? It's hard to be a Jew!

17. Elijah

(sung to the tune of "Mariah")

Elijah!

I just saw the prophet Elijah.

And suddenly that name

Will never sound the same to me.

Elijah!

He came to our Seder, Elijah!

He had his cup of wine,

But could not stay to dine

This year - Elijah!

For your message all Jews are waiting:

That the time's come for peace and not hating
Elijah-
Next year we'll be waiting - Elijah!







THURSDAY'S RESOURCES

#7: Chaburah

By: Rav Shaul Feldman

THE BEIT HAMIKDASH AND US

Ever since the world was created, there has been tension between the spiritual and the physical elements of the world. In philosophy this is known as the debate between the power of time and the power of place.

The advancement of science has helped enhance this debate and found that spirituality is not connected to the physical elements of the world. Principles like Torah U'Mada were recognized to deal with parts of the conflict. Jewish movements pushed to separate spirituality from the actual connection to the land (Eretz Israel). The Reform movement took out the word Yerushalaim from their Tfilot, and the Chabad Shlichus program says that there is spirituality everywhere which needs to be collected from all over the world. In Bnei Akiva our religious being has a totality dependent on Eretz Israel, especially in our generation with Medinat Yisrael.

This Beit Midrash session will help us look at this conflict on a deeper level, using the Beit Hamikdash as our base.

Spiritual vs. Physical in the Torah

Let's begin by looking at the first humans in the world.

רבי משה אלשיך

למד אצל רבי יוסף קארו (שו״ע) עלה לא״י מתורכיה 1507-1593

והנה שני בניה אלה היו, זה מתייחס אל עביות זוהמא וחומר, ועל כן מאליו הוא קין, כי הוא דבר קניני ממשיי. אך הבל הוא היה מתייחס אל הנפש, הבל פיו יתברך אשר נפח באפיו נפש כאדם, וזהו ענין הבל נגזר מהבל פה.

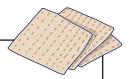
Acquiring- לבה Breath - אמהוז Dirt- אמהוז

This same issue continues later on in the world:

In both stories one person is coming from a spiritual outlook on life while the other a physical. Rashi explains that they are fighting about the power of two worlds:







בראשית פרק כה

(כד) וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה:

כה) ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו):

(כו) ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם: (כז) ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים:

24. And her days to give birth were completed, and behold, there were twins in her womb. 25. And the first one emerged ruddy; he was completely like a coat of hair, and they named him Esau. 26. And afterwards, his brother emerged, and his hand was grasping Esau's heel, and he named him Jacob. Now Isaac was sixty years old when she gave birth to them. 27. And the youths grew up, and Esau was a man who understood hunting, a man of the field, whereas Jacob was an innocent man, dwelling in tents.

This same issue continues later on in the world:

In both stories one person is coming from a spiritual outlook on life while the other a physical. Rashi explains that they are fighting about the power of two worlds:

רש״י בראשית פרק כה

דבר אחר מתרוצצים זה עם זה ומריבים בנחלת שני עולמות:

Struggled: Perforce, this verse calls for a Midrashic interpretation, for it does not explain what this struggling was all about, and [Scripture] wrote, "If it be so, why am I [like] this?" Our Rabbis (Gen. Rabbah 63:6) interpreted it [the word וויתרוצום] as an expression of running (רוֹצָה). When she passed by the entrances of [the] Torah [academies] of Shem and Eber, Jacob would run and struggle to come out; when she passed the entrance of [a temple of] idolatry, Esau would run and struggle to come out. Another explanation: They were struggling with each other and quarreling about the inheritance of the two worlds (Midrash Avkir).

Based on what we learned so far, we can understand that the goal of the Beit Hamikdash is to connect the spiritual and material in the world.

What was it that the Queen of Sheba saw when visiting Shlomo Hamelech that she was so impressed with?

מלבי״ם מלכים א פרק י

ועולתו. הוא המעלה שעשה מעצי אלמוגים שהוא עולה בה מביתו לבית ה' שיזכיר בפסוק י"ב שהיה יקר : ונפלא מאד, ובדברי הימים (שם ט, ד) אמר ועלייתו:

The Malbim explains that the queen was blown away by the bridge between the castle and the Mikdash! The ability that Shlomo Hamelech had to connect both worlds!







בראשית פרק ד

א) והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יקוק): ב) ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה:

Now the man knew his wife Eve, and she conceived and bore Cain, and she said, "I have acquired a man with the Lord." And she continued to bear his brother Abel, and Abel was a shepherd of flocks, and Cain was a tiller of the soil.

Spiritual vs. Physical in the Beit Hamikdash

What is the difference between the first Beit Hamikdash and the second? And what are we looking for in the third one that we are praying for?

<u>מלכים א פרק י</u>

ד) ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה: (ה) ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו) משרתיו ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יקוק ולא היה בה עוד רוח:

4. And when the Queen of Sheba had seen all Solomon's wisdom and the house that he had built. 5. And the food of his table, and the seating of his servants and the station of his attendants and their attire and his cupbearers and his ascent by which he would go up to the Temple of the Lord, she was breathless.

תלמוד בבלי מסכת יומא דף כא עמוד ב

אלו חמשה דברים שהיו בין מקדש ראשון למקדש שני, ואלו הן: ארון וכפורת וכרובים, אש, ושכינה, ורוח הקודש, ואורים ותומים.

This represents five, the numerological value of heh, phenomena that constituted the difference between the First Temple and the Second Temple, in that they were not in the Second Temple. And these are: The Ark of the Covenant, and the Ark cover upon it, and the cherubs that were on the Ark cover; fire; and the Divine Presence; and the Divine Spirit; and the Urim VeTummim.

רש"י מסכת יומא דף כא עמוד ב

ארון כפורת וכרובים - כוליה חדא מילתא, ושכינה לא שרתה בו, ורוח הקודש לא היתה בנביאים משנת שתים לדריוש ואילך.

In Beit Rishon we had a very high level of spirituality given to us by God. We had prophecy and Shechina, but all of that was taken away in the second Beit Hamikdash. Even with what we had during Bayit Rishon, as individuals we sinned in the most terrible way. With Bayit Sheini, we had a great level of spirituality and commitment to the Torah, but we failed with our actions in how we were treating each other.







<u>תלמוד בבלי מסכת יומא דף ט עמוד ב</u>

מקדש ראשון מפני מה חרב? מפני שלשה דברים שהיו בו: עבודה זרה, וגלוי עריות, ושפיכות דמים.. אבל מקדש שני, שהיו עוסקין בתורה ובמצות וגמילות חסדים מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם..

The Tosefta continues with a discussion of the sins of the Jewish people over the generations: Due to what reason was the First Temple destroyed? It was destroyed since there were three matters that existed in the First Temple: Idol worship, forbidden sexual relations, and bloodshed.

However, considering that the people during the Second Temple period were engaged in Torah study, observance of mitzvot, and acts of kindness, and that they did not perform the sinful acts that were performed in the First Temple, why was the Second Temple destroyed? It was destroyed due to the fact that there was nasty hatred during that period. This comes to teach you that the sin of wanton hatred is equivalent to the three severe transgressions: Idol worship, forbidden sexual relations and bloodshed.

ְלְפִיכָךְ מַקְרִיבִין הַקָּרְבָּנוֹת כָּלָן אַף עַל פִּי שֶׁאֵין שָׁם בַּיִת בָּנוּי. וְאוֹכְלִין קָדְשֵׁי קָדְשִׁים בְּכָל הָעֲזָרָה אַף עַל פִּי שֶׁהִיא חֲרֵבָה וְאֵינָהּ מֻקֶּפֶת בִּמְחִצָּה וְאוֹכְלִין קָדְשִׁים קַלִּים וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי בְּכָל יְרוּשָׁלַיִם אַף עַל פִּי שֶׁאֵין שָׁם חוֹמוֹת שֵׁהַקְדָשָׁה רְאשׁוֹנָה קָדִשָּׁה לְשָׁעָתָהּ וִקָּדִשָּׁה לֵעָתִיד לַבוֹא:

Therefore, all of the sacrifices may be brought even though the temple has not been brought. The Holiest sacrifices may be eaten throughout the courtyard, even though it is destroyed and there are no walls surrounding it. And sacrifices of lesser holiness and Second Tithe may be eaten in all of Jerusalem, even though there are no walls because the initial holiness is eternal holiness.

The spiritual level of the place of the Mikdash remains there until this day, and although we do not have Kohanim serving for us on the mountain, we can do so ourselves.

טז וְלָמָה אֲנִי אוֹמֵר בַּמִּקְדָּשׁ וִירוּשָׁלַיִם קְדָשָּה רִאשׁוֹנָה קָדְשָׁה לֶעָתִיד לָבוֹא. וּבִקְדָשַׁת שְׁאָר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְעִנְיַן שְׁבִיעִית וּמֵעַשְׂרוֹת וְכַיּוֹצֵא בָּהֶן לֹא קָדְשָׁה לֶעָתִיד לָבוֹא. לְפִי שֶׁקְדֻשַּׁת הַמִּקְדָּשׁ וִירוּשָׁלַיִם מִפְנֵי הַשְּׁכִינָה וּשְׁכִינָה אֵינַהּ בִּטֵלַה.

So what are we missing?

Rav Kook explains that we never reached the ability to have the right balance between the spiritual level as a nation and as individuals. We lack the ability to connect spirituality to a place! This is why the Batei Hamikdash were destroyed. The goal is to have a third Beit Hamikdash that will be balanced. This is our mission today; to connect between Torah V'Avoda which will allow a third Beit Hamikdash Bimheira B'yameinu.





#8: Mazkir Artzi Dvar Torah

By: Talya Saban

Makat Choshech. A precious time for ourselves. Time to reflect, and look inward into the darkness. One may ask -why was makat choshech so bad for the Bnei Yisrael in Mitzrayim? What was SO bad about 'being in darkness'? Well there was so much more to the plague than just losing the ability to see. No one could see, hear, move, or communicate with others.

I think there are a few routes that one can take from this. One of the more typical lessons we can learn from this plague, is that of us not being able to really see, hear, and understand our friends. The people so close to us and around us daily. We may look over, or close our eyes to what they really need and in a friendship focus only on ourselves. We create this darkness within the Jewish people and lose that connection with one another. To fix that, we must open our eyes and move into the light to truly say what one another are saying. However, Rabbi Lamm has opened up my eyes to another interpretation of makat choshech which is something I strongly connect to personally.

"Darkness can indeed be a plague, but the same darkness can be a blessing... Loneliness can be painful, but it can also be precious." (Rabbi Lamm's Haggadah page 61)

As important as it is being there for others and looking out for our family and friends, it is so much more important to know ourselves first. Many view being alone as something that is unhealthy. Sometimes being alone, figuring yourself out, and talking to God is the most important thing you can do for yourself. A huge aspect in Chassidut is Hitbodedut - or self reflection. The Gemara brings down in Brachot that before davening, every morning one should take half an hour to sit, reflect and talk to Hashem alone. Escaping from everyone and spending time by yourself can be extremely healthy.

As Rabbi Lamm says it so beautifully: Darkness can be the most horrible thing but it can also be used in a way of growth. Being alone can be painful and depressing but it can also be used in a way of growth.

Of course there needs to be a balance of being alone and being with others. Each person needs to find that balance for themselves. But to understand and believe that alone time is necessary is extremely important. So to Rabbi Lamm I say thank you for giving me a new perspective and a new light on makat choshech. May everyone this Pesach find the light within themselves that they can bring out and use to connect to those around them. Look within, brighten themselves and really flourish in the light with everlasting relationships.



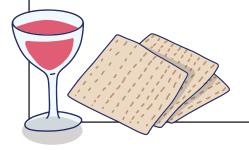




#9: Dvar Torah

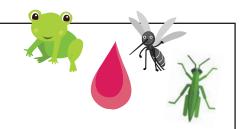
By: Anat Rimonn, Mazkira - Los Angeles

One of the most important parts of Pesach is eating matzah. The bread of affliction. Or is it freedmen's bread that we ate after being freed from Egypt? How can Matzah represent the two polar opposite concepts of slavery and freedom? At our seder we have to realize that it must represent both. When we had matzah at the first seder, we ate it as slaves. When we ate matzah on our way out of Egypt it represented freedom. You cannot have freedom without slavery. The existence of our slavery allowed for us to truly understand and apprecite what the concept of freedom really means. At our seder we start counting the omer. We are starting the journey from slaves to receiving the Torah. The transition from being subservient to Pharaoh to serving Hashem with glory. As we eat the matzah at our seder and throughout Pesach, we must think of the next 7 weeks and the potential for spiritual growth until Shavuot. The matzah allows us and empowers us to remember that while we used to be slaves, we are not anymore and the only place we can go is up. We must appreciate what we have now and even though many of us are stuck inside our houses, we still have the freedom to be Jewish, have a seder, and eat matzah. חג שמח & הבא לשנה בירושלים!!!





#10: Games for the family - Makot Style:



PESACH MAKOT GAMES

Insects

There are many types of insects, so there are a few different moves. Feel free to pick one insect and go with it or have people alternate what type of insect they are. The race is completed once the entire Shevet passes the finish line.

Grasshoppers- make short hops

Ant- run quickly on all fours

Caterpillar- crawl as close to the ground as possible

Cattle Disease (Arov)

With all the cattle sick, there is nobody left to pull the plows. The Shvatiim will just have to help out!

Wheel Barrow Race: Each pair will take turns "plowing the field." The first person lays down on the floor while the second person grasps his or her ankles. The person whose hands are on the foor uses their hands to move forward while the other person holds their ankles up. Each pair should go to a designated spot and back. Once each pair has gone, the race is over.

Barad!

Although it is Spring, hail is coming down from the sky. You must move the balls of hail quickly. Materials · Ping pong balls (feel free to substitute with anything, ie. cookie, matzah, cotton ball) (1 for each person) & Spoons (1 for each person) Give each participant a spoon and ball of "hail" (ping pong ball).

Each person must walk holding the spoon with the "hail" on the end to a designated point and back. If the "hail" falls, the member of the tribe must go back to the beginning and try again. Keep going until one person goes back and forth twice!

Arbeh! Locusts

The locusts came swarming in all at once! In order to ght the locusts, the whole group must participate. One person starts as Bnei Yisrael while everyone runs around as locusts. Once you are tagged, you must link arms with the Bnei Yisrael and you have become a person again. The goal is for the whole group to be







linked and transform all the locusts into Israelites.

To make it indoor-safe, make the game "walking only" and have people join as an Bnei Yisrael (the attached group) if they run.

Choshech!

And suddenly, everything went dark. The whole tribe couldn't see anything. This is a game for everyone to join in together. One person from the entire Bnei Yisrael group is Moshe. That person should close his/her eyes and while the rest of the group is scattered around and tries to avoid the tag of "Moshe." Moshe calls out "Moshe" while everyone responds "Pharaoh." Make sure that the area you are playing in is clear of objects on the floor.

Makat B'Chorot

Death of the First Born

In order to avoid the death of the rst born, everyone must "pass over" the ball to the next person to mark their doorposts.

Materials · Beach balls (1 per tribe) People return to their tribes and stand in a single le line. The person in the front starts with the beach ball and passes it to the person behind them over their head. The second person passes it under through their legs. The pattern alternates until the person in the back receives the ball. At that point, the person with the ball runs to the front of the line and the process begins again until the entire team has passed the finish line







#11: Peulah

By: Rav Shaul Feldman

ERETZ YISRAEL AND HOW IT WAS CHOSEN TO BE OUR HOMELAND

In Sefer Bereishit, Parshat Lech Lecha, Hashem tells Avram to leave his household, to get up and go to another land. Does Hashem specifically say where Avram should go?

בראשית פרק יב

ויאמר יקוק אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך:
Now the LORD said unto Abram: 'Get thee out of thy country, and from thy kindred, and from thy father's house, unto the land that I will show thee.

Why do you think that Hashem did not tell Avram where he was going?

What two explanations does Rashi give?

What is the difference between these explanations? Do you agree with one over the other? Why?

<u>רש״י בראשית פרק יב</u>

אל הארץ אשר אראך - לא גלה לו הארץ מיד, כדי לחבבה בעיניו, ולתת לו שכר על כל דבור ודבור.

That I will show you: He did not reveal the land to him immediately, in order to make it dear in his eyes and to give him reward for every command.

If Hashem really did not identify a location, then how did Avram know which land to go to?

בראשית רבה (וילנא) פרשת לך לך פרשה לט

אמר רבי לוי בשעה שהיה אברהם מהלך בארם נהרים ובארם נחור, ראה אותן אוכלים ושותים ופוחזים, אמר הלואי לא יהא לי חלק בארץ הזאת וכיון שהגיע לסולמה של צור ראה אותן עסוקין בניכוש בשעת הניכוש, בעידור בשעת העידור, אמר הלואי יהא חלקי בארץ הזאת, אמר לו הקדוש ברוך הוא לזרעך אתן את הארץ הזאת.

Rabbi Levi said; When Avraham was walking through Aram Neharim and Aram Nachor, he saw the residents eating, drinking, and being reckless, and said he does not want any part in this land. Avraham reached Sulma Shel Tzur and saw them weeding and hoeing their land, and said he would love to be a part of this land. Hashem then said to Avraham, I will give this land to your descendants.







From the fact that Avraham saw the value of the land, and Hashem agreed that he can live there, what do we learn about the quality of the land? Is there anything in Israel today that reminds you of this idea?

Avraham saw right away how important it was to work the land, and to have the right balance of Torah V'avodah. Yoske Shapira, first Mazkal for World Bnei Akiva, is a great example for a modern character that represented Torah V'Avodah.



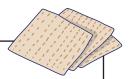
YOSEF (YOSKE) SHAPIRA

Yoske served as the first head of World Bnei Akiva from 1954, a position he held for 22 years. He was a Knesset minister, and the head of Youth Aliyah at the Jewish Agency.

He was born in Jerusalem in 1926. He was the son of Rav Yeshayahu Shapira – the "Admor HeChalutz" – and the nephew of the Piazeczna Rebbe – the "Eish Kodesh". He died on December 28, 2013 at the age of 87.







#12:

THOUGHT PROVOKING QUESTIONS

- New beginnings and Pesach where do we see this concept in the seder?
- New beginning and Yetziat Mitzrayim was it easy for Bnei Yisrael to transition to their new beginning?
- How can we turn Corona into the opportunity for a new beginning?





FRIDAY'S RESOURCES

#13: Dvar Torah

By: Rav Shaul Feldman

The Hagada is all about telling 'the story". We have a Mitzvah of "Vehigadeta Lebincha" 'you should tell your children'.

We say in the Hagada that the more we tell the story the greater it is.

In order for something to be called a story, we have to have an opening and an ending.

That's why the Mishna in Psachim says, "You need to start with the negative and end with the praises"

The Gemara relates an argument between Rav and Shmuel regarding what part of the Hagada constitutes the negative and what part the praise.

Is it the fact that our forefathers were slaves (negative) and then released or is it the fact that our forefathers were idol worshippers (negative) and we are now close to G-D?

The Rambam combines both of these approaches. He mentions the fact that we were slaves and idol worshipers but we end with the fact that we are free and that we worship G-D.

In our Hagada, it's slightly different. We also state both negatives but we end with the praise "and now G-D brought us closer to him"

We must ask what is the connection between our slavery and being brought closer to

G-d? Slavery is a physical state that seems to have no connection to our being closer to G-D (spiritual).

In order to understand this we must understand the definition of slavery:

Being a slave has two components: 1) the physical labor 2) the legal/mental state of the person

If a master would tell his slave that he doesn't need to work for him anymore but would not release him this person is still considered a slave.

In order to be free you need to be freed legally in order that you can be freed spiritually.

When we are spending time in quarantine, we are still by definition free people. The beauty of Yetziat Mitzraim is the fact that G-D freed us in a much deeper and







stronger way. He made us his! Therefore, from that moment on we can never be slaves again since we are already owned by G-D.

That's why the praise we use in our Hagada is that we are closer to G-D since that is the essence of our redemption.

That explains why we say "Vayotizaynu Lecherut Olam" "and we were freed forever" although we had many more exiles after Pesach, all of those were only physical exiles but by definition we were free.

Shabbat Chol Hamoed Pesach is extremely special. it's a day of rest in the middle of our holiday of Freedom. We declare all year on shabbat that we believe that G-D is the creator of the world, on Shabbat Chol Hamoed Pesach we add another level. We declare that as a creator he gave us the spiritual freedom forever. That can explain the reason we have a custom to read Shir Hashirim on this shabbat. The song that describes the relationship between Am Israel and G-D. by defining the relationship we understand what true freedom is.





#14: Dvar Torah

By: Yakira Gasner

The night of pesach is called a Seder - an order. This is because everything we do on the night of pesach we do with an order. Not just that, but we even say the order as it is happening and most of us even have songs for it. But if you think about it, the order is kind of backwards. In the Seder we start with Kaddish, purity, and only after that do we have Orchatz, when we complete a process of purifying oneself. This is supposed to be showing how a person is supposed to elevate themselves, so doesn't it seem weird that we only purify ourselves after jumping straight in? Should we not be purifying ourselves first and then in turn, become pure? Why is it given to us in this untypical way?

At Yitziyat Mitzrayim, the Jews were on the 49th level of tuma, impurity, if they kept going a little further they would reach a point of no returns. Moshe comes and tells them that they are being redeemed that night. The Jews are ultimately confused and reply that they are unworthy and impure. But he says that Hashem has changed it for the night of pesach, that they will jump into the purity and spend the 49 days afterwards working on purifying themselves.

Throughout the year, we struggle with doing things because we feel we are not good enough for them, not pure enough; but this night of pesach, we have the ability to jump into Kedusha while we are still unfit, that's the specialness of pesach.

Very often a person wants to try to get closer to Hashem but feels brought down by thinking they aren't good enough to do a certain mitzvah. The night of the Seder hashem says to jump into that purity and only then to worry about becoming pure. The month of Nissan is when salvation is on credit, ultimately we are given free passes into holiness that we afterwards work towards proving that we deserve it. Shabbat shalom and chag sameach.







#15: Dvar Torah

By: Max Miller, Rosh Snif of Chicago

Every Pesach, it's a common competition to see who's Seder lasted longer. "I ended at 3 AM last night."

"Well I finished at 4!"

People think that the longer their Seder is, the "frummer" they are, and hence the better their Seder. But this is very simply not true.

In the Mishna Masechet Psachim there is a debate between Beit Shammai and Beit Hillel over Hallel. Shammai says we say the first paragraph of Hallel before the meal, while Beit Hillel says we need to say the first two paragraphs. (We follow Beit Hillel and say two paragraphs) But how many paragraphs of Hallel we say before the meal is a very simple question. A more interesting one is why do both parties agree that Hallel is split into two? Isn't that strange?

The answer lies in the actual text of Hallel. The second paragraph begins with "B'Zeit Yisrael mi-Mitzrayim," which refers to the central point of Magid- reliving the actual Yetziat Mitzrayim. Both Beit Shammai and Beit Hillel recognize that the Seder is a tradition where everyone is involved- men, women, and children. We need to make sure that our Siddarim are meaningful, and ones where everyone can be involved and have a positive experience.

So when you overhear people bragging about how late their Seder went, know that even having a short Seder can be perfect. Say the time your Seder ended with pride, whatever time that may be, because the length doesn't really matter. It's how meaningful you made it.

Chag Sameach!





#16: Song Sheet For Shabbat



קידוש וזמירות לליל שבת

וברכת המזון

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם מַלְאֲכִי הַשָּׁרֵת מַלְאֲכֵי עֵלְיוֹן מִמֶּלֶרְ מַלְכִי הַמְּלְכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּרְ הוּא.

בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מַמֶּלֶרְ מַלְכִי הַמְּלְכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּרְ הוּא.

בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאַכֵי עֶלְיוֹן מַמֶּלֶרְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּרְ הוּא.

צאתְכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֵכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאূכֵי עֵלְיוֹן מַמֶּלֶרְ מַלְכֵי הַמְּלְכֵים הַקְדוֹשׁ בָּרוּרְ הוּא.

כִּי מַלְאָכִיו יְצַנָּה לָּךְ לֹשְׁמָרְךְּ בְּכָל דְּרְכֵיְרְּ. ה׳ יָשְׁמָר צֵאתְרָ וּבוֹאֶךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלֵם.

אַשָּׁת חַיִל מִי יִמְצָא וְרָחוֹק מִפְּנִינִים מִכְרָה. בַּטַח בָּה לָב בַּעַלָה וְשָׁלָל לֹא יַחְסָר. גַמַלַתָהוּ טוֹב וָלֹא רַע כֹּל יָמֵי חַיַּיהַ. דָּרְשַׁה צָמֵר וּפָשָׁתִים וַתַּעֲשׂ בָּחֱפֶץ כַּפֶּיהַ. הָיָתָה כָּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְחָק תָבִיא לַחְמָה. וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵן טֶרָף לְבֵיתָה וְחֹק לְנַעֲרוֹתֶיהָ. זְמְמָה שָּׁדָה וַתִּקְחֵהוּ מִפְּרִי כַפֶּיהָ נָטְעָה כָּרָם. ּ חָגְרָה בְעוֹז מֶתְנֶיהָ וַתְּאַמֵץ זְרוֹעֹתָיהָ. טַעַמַה כִּי טוב סַחָרָה לא יִכְבָּה בַלַיִּלָה נָרָה. יַדִיהַ שָׁלְחַה בַכִּישׁוֹר וְכַפֶּיהַ תַּמְכוּ פָּלָרָ. ַכָּפָה פָּרְשָׂה לֶעָנִי וְיָדֵיהָ שִׁלְחָה לָאֶבְיוֹן. לא תִירָא לְבֵיתָה מִשְׁלֶג כִּי כָל בֵּיְתָה לָבָשׁ שָׁנִים. מַרְבָדִים עָשְׂתָה לָה שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהֹ. נוֹדָע בַשְּׁעָרִים בַּעְלָה בְּשִׁבְתוֹ עִם זִקְנֵי אָרֶץ. ָסָדִין עַשְּׂתָה וַתִּמְכֵּר וַחֲגוֹר נָתָנָה לַכְּנַעַנִי. עוֹז וְהַדֵּר לְבוּשָׁה וַתִּשְּׂחַק לִיוֹם אַחַרוֹן. פִּיהָ פָּתְחָה בְּחָכָמָה וְתוֹרַת חָסֶד עַל לְשׁוֹנָה. צוֹפִיָּה הַלִּיכוֹת בֵּיתָה וְלֶחֶם עַצְלוּת לֹא תֹאכֵל. קָמוּ בָנֶיהָ וַיְאַשְׁרוּהָ בַּעְלָה וַיְהַלְלָה. ַרַבּוֹת בָּנוֹת עָשוֹּ חָיִל וְאַתְ עָלִית עַל כְּלָנָה. שָׁקֶר הַחֵן וְהֶבֶל הַיֹּפִי אִשָּׁה יַרְאַת ה' הִיא תִתְהַלְּל. .תָנוּ לַה מַפָּרִי יַדֵיהַ וִיהַלְלוּהַ בַשְּׁעַרִים מַעַשֵּיהַ.

קידוש לליל שבת

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר

יוֹם הַשִּׁשִׁי. וַיְּכָלוּ הַשָּׁמִים וְהָאָרָץ וְכְל צְבָאָם. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלָאכְתוֹ אֲשֶׁר עָשָּה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכְּל מְלֹאכְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׁה. וַיְבָרָהְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בוֹ שְׁבַת מִכָּל מְלָאכְתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׁוֹת.

סְבָרִי מֶרָנוּ וְרַבּּוֹנוּ וְרַבּּוֹמִי בַרוּךְ אַתָּה ה' אֵ־לֹהֵינוּ מֵלַךְּ הַעוֹלְם בּוֹרֵא פָּרִי הַגַּפַּן.

בָּרוּהְ אָתָּה ה' אֵ־לֹהֵינוּ מָלְהְ הָעוֹלְם אֲשֶׁר קּדְשְׁנּוּ בְּמִצְוֹתִיוּ וְרָצָה בָּנוּ, וְשַׁבַּת קָדְשׁוֹ בְּאַהֵבָה וּבְרָצוֹן הַנְחִילְנוּ זְכָרוֹן לְמַצֵּשֹׁה בְרָאשׁית. כִּי הוּא יוֹם תְּחַלְה לְמִקְרָאֵי קֹדְשׁ זַכָר לִיצִיאָת מִצְרִיִם. כִּי בְּנוּ בְחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְשָׁתָּ מִכְּל הָעִמִים, וְשׁבָּת קָדְשָׁרְ בְּאַהַבְּה וּבְרָצוֹן הַנְחַלְתָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה ה' מִקְדֵשׁ הַשַּׁבָּת.

מְנוּחָה וְשָׂמְחָה אוֹר לַיְהוּדִים. יוֹם שַׁבָּתוֹן יוֹם מָחֲמֵדִים. שוֹמְרָיו וְזוֹכְרָיו הֵמָה מִעִידִים. כִּי לְשִׁשָּׁה כֹּל בָּרוּאִים וְעוֹמַדִים.

שְׁמֵי שְׁמֵיִם אֶרֶץ וְיַמִּים, כֶּל צְבָא מָרוֹם גָּבוֹהִים וְרְמִים, תַּנִּין וְאָדָם וְחַיַּת רְאַמִים, כִּי בְּיָה ה' צוּר עוֹלְמִים.

הוא אַשָּׁר דְּבָר לְעֵם סְגָלָתוֹ, שָׁמוֹר לְקַדְּשׁוֹ מִבּוֹאוֹ וְעַד צֵאתוֹ, שַׁבָּת קֹדָשׁ יוֹם חָמְדָתוֹ, כִּי בוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלָאכְתוֹ.

בְּמִצְוַת שַׁבָּת אֵל יַחֲלִיצְהָ. קום קָרָא אֵלִיו יָחִישׁ לְאַמְּצְרָ. נִשְׁמַת כָּל חַי וְגַם נַעַרִיצְהָ. אַכוֹל בָשִׁמִחָה כִּי כִבָר רַצְרָ.

בְּמִשְׁנָה לָחָם וְקִדּוּשׁ רַבָּה, בָּרֹב מִטְעַמִּים וְרוּחַ נָדִיבָה, יוְכוּ לָרָב טוּב הַמִּתְענְגִים בָּה, בָּבִיאָת גוֹאֵל לְחַיֵּי הַעוֹלָם הַבָּא.

יָ־הּ רְבּוֹן עָלַם וְעָלְמִיָּא, אַנְתָּ הוּא מִלְכָּא מֶלָהְ מִלְכִּיָא, עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהְ וְתִמְהַיָּא, שְׁפַּר קַדְמָהְ לְהַדְוֹיָא. יָ־הּ רְבּוֹן עַלִם וְעַלְמִיָּא, אַנְתָּ הוּא מִלְכָּא מֶלָרְ מַלְכִּיָא.

שָׁבַחִין אַסדָּר צַפְּרָא וְרַמְשָׁא, לָהְ אֱלָהָא קדישָׁא דִי בְרָא כָּל נִפְּשָׁא, עירין קדישין וּבְנִי אֶנְשָׁא, חֵיוַת בָּרָא וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא, יָ־ה רְבוֹן עַלָם וְעָלְמַיָא, אָנָת הוא מַלְכָּא מָלָרְ מַלְכָּיָא,

רַבְּרָבִין עוֹבְדִיהְ וְתַקִּיפִּין, מְכִיהְ רְמִיָא וְזַקִיף בְּפִיפִּין, לו יְחָיִה בְּבר שְׁנִין אַלְפִּין, לָא יָעוֹל נְבוּרְתֵּך בְּחָשְׁבָניָא, יָ־ה רְבוֹן עָלִם וְעַלְמִיָּא, אַנְתָ הוא מַלְכָּא מָלָרְ מַלְכֵּיָא,

אֱלָהָא דִי לָה יְקָר וּרְבוּתָא, פְּרוֹק יָת עָנָהְ מִפּוֹם אַרְיְוְתָא, וְאפִיק יַת עַמָּהְ מִגוֹי גָּלוּתָא, עַמָּהְ דִּי בְּחַרְתָּ מִכְּל אָמַיָּא, יְ־ה רְבוֹן עַלָם וְעַלְמִיָּא, אָנָתְ הוּא מַלְכָּא מֶלָרְ מַלְכָּיָא.

לְמִקְדְשָׁרְ תּוֹב וּלְקֹדֶשׁ קְדְשִׁין. אַתַר דִי בַּה יָחֶדוּן רוּחִין וְנִפְּשִׁין. וִיזַּלְרוּן לָךְ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין. בִּירוּשְׁלִם קַרְתָּא דְשָׁפְּרִיָּא. יִ־הּ רָבּוֹן עָלִם וְעָלְמַיָּא. אַנְּתָ הוּא מַלְכָּא מָלָרָ מַלְכַיָּא.

מֵה יְדִידוּת מְנוּחָתֵּהְ, אַתְ שַׁבָּת הַמַּלְכָה, בְּכֵן נָרוּץ לִקְרָאתַהְ, בּוֹאִי כִלָּה נְסוּכָה, לְבוּשׁ בּגְדִי חֲמודוֹת, לְהַדְלִיק נֵר בּבְרָכָה, וַתְּכַל כָּל הָעֲבוֹדָה, לֹא תַעֲשׁוּ מִלְאכָה. לְהִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִִים בַּרְבוּרִים וּשְׁלָוּ וְדָגִים.

מַעֶרֶב מִזְמִינִים, כָּל מִינֵי מַטְעַמִים, מִבְּעוֹד יוֹם מוּכְנִים, תְּרְנְגוֹלִים מְפּוּטְמִים, וְלַעֲרוֹךְ כִּמָּה מִינִים, שְׁתוֹת יֵינוֹת מִבְשְׁמִים, וְתִּפְנוֹקִי מַעֻדִנִּים, בְּכָל שָׁלשׁ פְּעָמִים. לְתָתִענִג בְּתַעַנוּגִים בַּרְבּוּרִים וּשְׁלוֹ וְדָגִים.

נַחֲלָת יַעָקֹב יִירְשׁ, בְּלי מְצְרִים נַחֲלָה, ויכבְדוּהוּ עָשׁיר וְרָשׁ, וְתְזְכּוּ לְגְאֻלָּה, יוֹם שׁבָת אָם תִּשְׁמֹרוּ, וְהִיִּיתֵם לִי סְגְלָה, שַׁשָּׁת יָמִים תַּעֲבדוּ. וּבַשְׁבִיעִי נְגִילָה. לְהַתַעֵּגִּג בְּתַעֲנוּגִים בַּרְבּוּרִים וּשְׁלָו וְדָגִים.

חַפְצִיהְ בוֹ אָסוּרִים, וְגִם לְחֲשׁוֹב חָשְׁבּוֹנוֹת, הַרְהוּרִים מְתָּרִים, וּלְשִׁדְהְ הַבְּנוֹת, וְתִינוֹק לְלִמְדוֹ סֵפֶר, לַמְנַצֵח בִּנְגִינוֹת, וְלָהֵגוֹת בָּאִמָרִי שַׁפָּר, בְּכְל פָּנוֹת וּמִחֲנוֹת. לְהִתְעַנָּג בְּתַעַנוֹגִים בַּרְבּוֹרִים וּשְׁלָו וְדָגִים.

הלוכָר תָּהָא בְנַחַת עֹנָג קְרָא לְשַׁבְּת, וְהַשֵּׁנָה מְשָׁבַחַת. כְּדָת נָפָשׁ מְשִׁיבַת, בְּכֵן נַפְשִׁי לָךְ עָרְגָה, וְלְנוּחַ בְּחַבַּת, כַּשׁוֹשָׁנִים סוּגָה, בוֹ יֻנוּחוּ בֵן וּבַת. לְהַתְעֵנֵּג בְּתַעֲנוּגִים בַּרְבוּרִים וּשְׁלָו וְדָגִים.

מֵעֵין עוֹלְם הַבָּא, יוֹם שַׁבְּת מְנוּחָה, כְּל הַמִּתְעַנְגִּים בָּה, יַזְכּוּ לְרֹב שִׁמְחָה, מחָבָלי מִשִׁיח, יָצְלוּ לרְוָחָה, פְּדוֹתֵנוּ תַצְמִיח, וְנָס יְגוֹן וַאָנָחָה. לְהַתְעֵנִּג בְתַעֵנוּגִים בַּרְבוּרִים וּשְׁלִוּ וְדָגִים.

> יוֹם זָה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וִשְׂמִחָה שַבָּת מִנוּחָה.

צְוּיתָ פָּקוּדִים בְּמַעֲמֵד הַר סִינַי, שַׁבָּת וּמוֹעֲדִים לְשָׁמֹר בְּכָל שָׁנַי, לַעֲרוֹף לְפָנֵי מַשְּׁאֵת וַאֲרוּחָה, שַׁבָּת מְנוּחָה. יוֹם זָה לִישְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׁמְחָה שַׁבָּת מְנוּחָה.

חָמְדַּת הַלְּבָבוֹת לְאָמָה שְׁבוּרָה, לִנְפָשׁוֹת נִכְאָבוֹת נְשָׁמָה יְתֵרָה, לְנָפָשׁ מְצֵרָה יָסִיר אַנָחָה, שַׁבָּת מְנוּחָה. יוֹם זָה לִישְׂרָאֵל אוֹרָה וְשֹׁמְחָה שׁבָּת מְנוּחָה.

קְדַּשְׁתָּ בַּרָכְתָּ אוֹתוֹ מִכְּל יָמִים, בְּשַׁשָׁת כְּלִיתְ מְלָאכָת עוֹלְמִים, בּוֹ מָצְאוּ עֲגוּמִים הַשְׁקַט וּבַטְחָה, שַׁבָּת מְנוּחָה. יוֹם זָה לִיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשַׁמְחָה שַׁבָּת מְנוּחָה.

לְאָסוּר מְלָאכָה צַוּיתָנוּ נוֹרָא אָזְכָּה הוֹד מְלוּכָה אִם שַׁבָּת אָשְׁמֹרָה, אַקריב שַׁי לַמוֹרָא מִנְחָה מִרְקְחָה, שַׁבָּת מְנוּחָה. יוֹם זָה לִישְׂרָאֵל אוֹרָה וְשַׁמְחָה שַׁבָּת מְנוּחָה.

חדש מקדשנו זכרה נחרבת. טובר מושיענו הנה לנעצבת, בשבת יושבת בזמר ושבחה, שבת מנוחה. יום זה לישראל אורה ושמחה שבת מנוחה.





שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב ה׳ אֶת שִׁיבַת צִיוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים. אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִינָה, אָז יאמְרוּ בַגוֹיִם הִגְדִיל ה' לַעֲשׁוֹת עָם אֵלֶה. הִגְדִיל ה' לַעֲשׁוֹת עָמָנוּ הָיִינוּ שְּׁמֵחִים. שׁוּבָה ה' אֶת שְׁבִיתֵנוּ כָּאַפִּיקִים בַּנָגֶב. הַזֹּרְעִים בִּדְמִעַה בִּרְנַה יִקְצֹרוּ. הַלוֹרְ ַיֵלֶךְ וּבָכֹת נֹשֵׁא מַשֶּׁךְ הַזָּרַע, בֹּא יָבֹא בִרנָּה, נֹשֵׁא

יָהִי שַׁם ה' מְבֹרֶךְ מַעַהָּה וְעַד עוֹלָם. בָּרְשׁוּת מָרָנֶן וְרַבָּנֶן וְרַבּוֹתֵי נְכָרַךְ (אֱ־לֹהֵינוּ) שְׁאָכַלְנוּ מִשְׁלוֹ. בָּרוּךְ (אֱ־לֹהַינוּ) שָאָכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּכְטוּבוֹ חָיִינוּ.

כָּלוֹ בִּטוֹבוֹ, בָּחֵן בִּחֶסֶד וּבְרַחַמִים, הוּא נוֹתֵן לַחַם חָסַר לְנוּ וְאַל יָחְסַר לְנוּ מְזוֹן לְעוֹלָם וְעֶד, בַּעֲבוּר וּמֵכִין מָזוֹן לְכָל בְּרִיוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בָּרוּךְ אַתָּה ה'

נוֹדֶה לְהָ, ה' אֱ־לֹהֵינוּ עַל שָׁהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ ָחָמְדָה טוֹבָה וּרְחָבָה, וְעַל שָׁהוֹצֵאתָנוּ ה' אֱ־לֹהֵינוּ מַאָרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים, וְעַל בְּרִיתְרָּ שֶׁחָתַמְתַּ בִּבְשָּׂרֵנוּ, וְעֵל תּוֹרָתָךְ שֶׁלְמַדְתָנוּ וְעַל חְקֶיךְ שֶׁהוֹדַעְתָנוּ, וְעֵל חַיִּים חֵן וָחָסֶד שֶׁחוֹנַנְתָנוּ וְעַל שָׁהוֹדַעְתָנוּ, וְעַל אֲכִילַת מָזוֹן שָׁאַתָּה זָן וּמְפַּרְנֵס אוֹתָנוּ תָּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

עַל הַנָּסִים וְעַל הַפָּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל

הָנֶיו, פְּשְּׁעֶמְדָה בּיִנִין, פְּשַּׁעָמְדָה הַיְּטָנִין, פְּשָּׁעָמְדָה בִּיִמִי מַתְּתְיָהוּ בָּן יוֹחָנֶן פֹהַן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנַאי וּבָנָיו, פְּשְּׁעָמְדָה מַלְכוּת יָנֶן הָרְשָׁעָה עַל עַמְךּ יִשְׂרָאַל, לְהַשְּׁכִּיחָם תּוֹרֶתֶרְ וּלְהַעַכִירָם מַחֻקַּי רָצוֹנָךְ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶךְ הָרַבִּים, עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעַת צֶרֶתָם, רַבְתָּ אָת רִיבָם, דַּנְתָּ אָת דִּינָם, נָקְמָתָּ אָת נִקְמֶתָם, מְסַרְתָּ גָבּוֹרִים בְּיַד הַלָּשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִים, וּטְמַאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזַדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרֶתֶף. וּלְף עָשִיתָ שַׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בָעוֹלָמַף, וּלְעַמָּף יִשְּׁרָאֵל עֲשִׂיתַ תִּשׁוּעָה גִּדוּלָה וּפָרָקָן כְהַיּוֹם הַזָּה. וְאַחַר כַּן בָּאוּ בָנִיף לִדְבִיר בַּיתָף, וּפְנוּ אָת ָהִיכֶלֶף, וְטָהָרוּ אָת מִקְדְּשֶׁף, וְהַדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קְדְשֶׁף, וָקֶבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חָנֶכֶה אֵלוּ, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךּ הַגְּדוֹל.

אוֹתָרְ יִתְבָּרַרְ שִׁמְרָ בְפִי כָּל חַי תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד פַּפָּתוּב, "וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבַרַכְתָּ אֶת ה' אֱ־לֹהֶיֹךְ עַל ועל המזון.

רַחֶם נָא ה' אֱ־לֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךְ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם בּחָם נָא ה' אֱ־לֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עִירָךּ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךּ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דְּוִד מְשִׁיחַהָּ וְעֵל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שַׁנִּקְרַא שְׁמִהְ עָלָיו. אֱ־לֹהֵינוּ, אָבִינוּ, רְעֵנוּ זוּנֵנוּ פַּרְנְסֵנוּ וְכַלְכָּלֵנוּ והַרוִיחֵנוּ, וְהַרְוַח לָנוּ ה' אַ־לֹהֵינוּ מְהַרָה מִכֵּל צָרוֹתֵינוּ, וְנָא אַל תַּצְרִיכֵנוּ ה' אֱ־לֹהֵינוּ לֹא לִידֵי מַתְנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם כִּי אַם לְיָדְרָ הַמְּלֵאָה, הַפְּתוּחָה, הַקְּדוֹשָׁה וְהָרְחָבָה, שֶׁלֹא נֵבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם וְעֶד.

הַגָּדוֹל וָהַקָּדוֹשׁ הַזַּה, כִּי יוֹם זַה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנַיִּךְ לְשָׁבָּת בּוֹ ּוְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנָךְ, בִּרְצוֹנְךְ הָנִיחַ לָנוּ, ה' אֱ־לֹהֵינוּ, שָׁלֹא תְהַא צָרָה וָיָגוֹן וַאַנָחָה בְּיוֹם מְנוּחָתַנוּ, וְהָרְאַנוּ ה' אֱ־לֹהַינוּ בְּנֶחָמַת צִיּוֹן עִירָף וּכְבִנְיַן יְרוּשָׁלִיִם עִיר קְדְשָׁף, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיְשוּעוֹת וּבַעַל הַנָּחָמוֹת.

ברכת המזון

אַלְמּוֹתִיו.

בָּרוּךְ הוּא וּכָרוּךְ שְׁמוֹ.

בָּרוֹךְ אַתָּה ה' אֱ־לֹהֵינוּ מֶלָּרְ הָעוֹלָם, הַזָּן אָת הָעוֹלָם לְכָל בָּשֶׂר, כִּי לְעוֹלֶם חַסְדוֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָמִיד לא שָׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵ־ל זָן וּמְפַּרְנֵס לַכֹּל וּמֵטִיב לַכּל הַזָּן אֶת הַכּל.

הַמִּלְחָמוֹת שָׁעָשִּׁיתָ לָאָבוֹתֵינוּ בַּיָמִים הָהַם בַּזְמַן הַזָּה.

ּוְעַל הַכֹּל ה' אֱ־לֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָּרְכִים ָרָאָרֶץ הַטֹבָה אֲשָׁר נָתַן לָרָ." בָּרוּרָ אַתָּה ה' עַל הָאָרֶץ

רְצַה וְהַחֲלִיצַנוּ ה' אֱ־לֹהַינוּ בְּמִצְוֹתִיך וּבְמִצְוַת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשַּׁבָּת

צור מִשָּׁלוֹ אָכַלְנוּ, בָּרְכוּ אֱמוּנֵי,

שָׂבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כַּדְבַר ה'.

ָהַזָּן אָת עוֹלָמוֹ רוֹעֵנוּ אַבִּינוּ,

אָכַלְנוּ אָת לַחְמוֹ וְיֵינוֹ שָׁתִינוּ,

עַל כֵּן נוֹדָה לִשְׁמוֹ וּנְהַלְּלוֹ בְּפִינוּ,

אָמַרְנוּ וְעָנִינוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּה׳.

צור מִשֶּׁלוֹ אָכַלְנוּ, בָּרְכוּ אֱמוּנִי, שֶּׂבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כִּדְבַר ה'.

בְּשַׁיר וְקוֹל תּוֹדָה נְבָרֵהְ לֵאלֹקֵינוּ,

עַל אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה שָׁהַנְחִיל לַאֲבוֹתֵינוּ,

מָזוֹן וְצֵדָה הִשְׂבִּיעַ לְנַפְּשׁנוּ,

חַסְדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ וָאֱמֶת ה׳.

צור מִשָּׁלוֹ אָכַלְנוּ, כָּרְכוּ אֱמוּנֵי, שָּׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כִּדְבַר ה'.

ַרַחַם בְּחַסְדֶּךָ עַל עַבְּיִךְ צוּרֵנוּ,

עַל צִיוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶרָ, זְבוּל בֵּית תִּפְאַרְתֵנוּ,

בֶּן דַּוָד עַבְדַּך יַבוֹא וִיַגְאַלֵנוּ,

רוח אַפֵּינוּ מִשִּׁיחַ ה'.

צוּר מִשָּׁלוֹ אָכַלְנוּ, בָּרְכוּ אֱמוּנֵי, שָּׂבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כִּדְבַר ה'.

יָבָנֶה הַמִּקְדָּשׁ עִיר צִיוֹן תְּמַלֵּא,

ָוְשָׁם נָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ וּבִרְנָנָה נַעֲלֶה,

ָהָרַחֲמָן הַנִּקְדָּשׁ יִתְבָּרַרְ וְיִתְעַלָּה, עַל כּוֹס יַיִן מֶלֵא כְּבִרְכַּת ה'.

צור מִשָּׁלוֹ אָכַלְנוּ, בָּרְכוּ אֱמוּנֵי, שֶּׂבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כִּדְבַר ה'.

יָיה אֶכְסֹף נעם שַבָּת

הַמַּתְאֶמֶת וּמִתְאַחֶדֶת בִּסְגֻלְתֶרָ.

קישר נעם יראתר

לְעַם מְבַקְשֵׁי רְצוֹנֶרָ.

קַּדְשֵׁם בִּקְדָשַׁת הַשַּׁבָּת

המתאחדת בתורתה.

פָתַח לַהָם נעם וַרַצוֹן

לָפָתוֹחַ שַׁעֲרֵי רְצוֹנֵרָ.

יָ־ה אָכְסֹף נעֵם שַׁבָּת הַמַּתְאָמֶת וּמִתְאַהֶדֶת בִּסְגֻּלֶתֶף.

הָיָה הֹוָה שְׁמוֹר שׁוֹמְרֵי

וּמְצַפִּים שַׁבַּת קָדְשֶׁךְ.

כְּאַיָּל תַעֲרֹג עַל אֲכִּיקִי מְיִם

בֶן נַפְשָׁם תַעַרֹג לְקַבֵּל נֹעַם שַׁבָּת

הַמִּתְאַחָדֶת בְּשֵׁם קָדְשֶׁרָ.

הַצֵּל מְאַחֲרִי לִפְרשׁ מִן הַשַּׁבָּת

לְבַלְתִּי תִּהְיָה סָגוּר מֵהֶם שִׁשָּׁה יָמִים

הַמְקַבְּלִים קָדָשָׁה מִשַּׁבַּת קָדְשָׁרְ

וַטַהַר לַבַּם בָּאֵמָת וּבָאֵמונַה לַעַבְדָּךָ.

ָיָה אָכָסֹף נֹעַם שַׁבָּת הַמַּתְאָמָת וּמִתְאַהָדת בִּסְגָלְתָף.

וְיִהְיוּ רַחֲמֶירָ מִתְגוֹלְלִים עַל עַם קָדְשֶׁרָ.

לְהַשְּׁקוֹת צְמֵאֵי חַסְדָרָ

מַנַהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדָן.

לעטר אַת יִשֹּׂרָאֵל בִּתְפָּאָרָת הַמְפָּאַרִים אוֹתְרָ

עַל יְדֵי שַׁבַּת קָדְשֶׁרָ.

כָּל שַׁשָּׁה יָמִים

לְהַנְחִילֶם נַחֲלַת יַעֲקֹב בְּחִירֶךְ.

יָ־הּ אָכְסֹף נֹעֵם שַׁבָּת הַמַּתְאָמֶת וּמִתְאַדֶּת בִּסְגֻלָּתָף.

הַשַּׁבָת נעם הַנְשָׁמוֹת.

ָוְהַשְּׁבִיעִי עֹנָג הָרוּחוֹת וְעֵדֶן הַנְּכָּשׁוֹת.

לָהַתְעַדֵּן בְּאַהֶבְתָרָ וְיִרְאָתֶרָ.

שַׁבָּת קוֹדֶשׁ נַפְשִׁי חוֹלַת אַהֲבָתֶךְ.

שַׁבָּת קוֹדֶשׁ נַפְשׁוֹת יִשְּׂרָאֵל

בְצַל כְּנָפֶיךָ יָחֱסָיוּן.

יַרְוָיָן מָדָשָׁן בֵּיתָרָ.

יָ־הּ אָכְסֹף נֹעֵם שַׁבָּת הַמַּתְאָמָת וּמִּתְאַחָדֶת בִּסְגֻּלָתָף.

אַ לֹהַינוּ וַא לֹהַי אֲבוֹתַינוּ, יַעֲלֶה וְיָבוֹא וְיַגִּיעַ, וְיַרְאָה, וְיַרְצֶה וְיָשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד וְיזָכַר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִּקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מֶשִׁיחַ בֶּן דְּוִד עַבְדָּךְ, וְזַכְרוֹן יִרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשָׁךְ, וְזַכְרוֹן כָּל עַמְּךְ בַּית יִשְׁרָאַל, לְפָּנֶיךְ, לְפְלֵיטָה לְטוֹכָה, לְחַן וּלְחָסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדָשׁ הַזָּה. זָכְרַנוּ ה' אֱ לֹהַינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדַנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנַנוּ, וְרַחַם עָלֵינוּ וָהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אַלֶּיךְ עֵינֵינוּ, כִּי אַ־ל מֶלֶךְ חַנוּוְ וְרַחוּם אָתָה. וֹבָנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקּדֶשׁ בַּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה ה' בּוֹנֵה בְרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם, אָמֵן.

בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱ־לֹהֵינוּ מֶלֶרְ הָעוֹלְם, הָאֵ־ל, אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרָאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, יוֹצְרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב לַכּּל, שָׁבָּכָל יוֹם וַיוֹם הוּא הֵיטִיב הוּא מֵיטִיב הוּא יֵיטִיב לָנוּ, הוא גָמֶלָנו הוא גוֹמְלֵנוּ הוא יִגְמְלֵנוּ לְעַד לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָוַח, הַצָּלָה וְהַצְלָחָה, בְּרָכָה וִישׁוּעָה, נָחָמָה, פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב, וּמִכָּל טוב לעוֹלָם אַל יְחַסְּרֵנוּ.

ָּהָרַחֲמָן הוא יִמְלֹרְ לְעוֹלָם וְעֶד.

ָרָרְחֲמֶן הוּא יִתְבָּרָרְ בַּשָּׁמֵיִם וּבָאֶרֶץ.

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיִתְפָּאַר בָּנוּ לְעַד ּוּלְנֵצַח נְצָחִים, וְיִתְהַדֵּר בָּנוּ לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים.

הָרַחֲמָן הוּא יְפַּרְנְסֵנוּ בּכָבוֹד.

הַרַחַמָן הוא יִשְׁבּר עַלְנוּ מֵעַל צַוָארַנוּ וָהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרָבָּה בַּבַּיִת הַזָּה ּוְעַל שָׁלְחָן זָה שָּׁאָכַלְנוּ עָלָיו.

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֵלְיָהוּ הַנְּבִיא זָכוּר לַטוֹב וִיבַשֶּׂר לֶנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשוּעוֹת וְנָחָמוֹת.

> הָרַחֲמֶן הוּא יְבָרֵךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל ראשית צְמִיחַת גְּאֻלְתֵנוּ.

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרַךְ אֶת חַיַילִי צְבָא הַגַּנָּה לְיִשְׂרָאֵל ּבָעוֹמְדִים עַל מִשְׁמַר אַרְצֵנוּ.

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַמְּסָבִּין כָּאן, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אַשֶּׁר לָנוּ, כְּמוֹ שָׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל, כֵּן יְבָרַךְ אוֹתָנוּ כָּלְנוּ יַחַד בִּבְרָכָה שְׁלֵמָה, ונאמר אמן.

בַּבָּרוֹם יְלַמְדוּ עֲלֵיהָם וְעָלֵינוּ זְכוּת שָׁתְּבֵא לְמִשְׁמֶרָת שָׁלוֹם, וְנִשָּׂא בְּרָכָה מֵאֵת ה' וּצְדָקָה מֵאֱ־לֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, וָנְמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

הָרַחֲמֶן הוּא יַנְחִילֵנוּ יוֹם שָׁכָּלוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלֶמִים.

ֶּלֶרֶהָהָ לְטוֹבָה וְלְבָּרֶכָה. אָת הָחֹדָשׁ הַזָּה לְטוֹבָה וְלִבְּרֶכָה.

ָהָרַחֲמָן הוּא יְזַכֵּנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלֶם הַבָּא. מִגְדּוֹל [בחול: מַגָּדִּיל] יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׁה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלֶם. עֹשֶׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמְיו הוּא ּיַעֲשָׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

יִראוּ אַת ה' קדשַיו כִּי אֵין מַחָסוֹר לִירֵאַיו. כָּפִירִים רַשׁוּ וָרַעֲבוּ וָדֹרָשֵׁי ה' לֹא יַחְסָרוּ כַל טוֹב. הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב כִּי ּלְעוֹלָם חַסְדוֹ. פּוֹתֵחַ אָת יָדֶרְ וּמַשְּׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן. בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּה' וְהָיָה ה' מִבְטַחוֹ. נַעַר הָיִיתִי, גַם זָקַנְתִּי, וָלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזַב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לְחֶם. ה' עז לְעַמוֹ יִתֵּן, ה' יְבָרֵך אֶת עַמוֹ בַשָּׁלוֹם.





קידוש וזמירות ליום שבת

וברכת המזון

קידוש ליום שבת

ְלְשְׁמְרוּ בְּנִי יְשָׂרָאֵל אָת הַשַּׁבְּת לַעְשוֹת אֶת הַשַּׁבְּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם. בִּינִי וּבִין בְּנִי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי שׁשָׁת יָמִים עְשָׁה ה' אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרִץ וּבִיּוֹם הַשָּׁבִיעִי שַּבָת וַיִּנְפַשׁ.

זְכוֹר אָת יוֹם הַשֹּבָת לְקָדְשׁוֹ. שׁשָׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׁיתִּ כָּל מְלָאכְתָּה. וְיוֹם הַשְּבִיעִי שַׁבָּת לְה' אֱ־לֹהָיִּדְּ לֹא תַּעֲשָׁה כָל מְלָאכָה אָתָה וּבִנְּה וּבִתָּה עֲבַדְרָ וַאֲמָתָה וּבְהָמָתָּה וְגַרְהְ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרִיךְּ. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׁה ה' אָת הַשְּׁמִים וְאָת הָאָרַץ אָת הַיָּם וְאָת כָּל אֲשֶׁר בִּם וַיָּנַח בִּיוֹם הַשְּׁבִיעִי. עַל כֶּן בַּרָךָּ ה' אָת יוֹם הַשָּבָת וַיִּקַדְשׁהוּ.

סְּבָרִי מֶרֶנוּ וְרַבְּנֶוּ וְרַבּוֹתֵי בָּרוּרָ אַתָּה ה' אֱ־לֹהֵינוּ מֶלֶךָּ הָעוֹלֶם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶּןָ.

> בָּרוּךְ אֵ־ל עָלִיוֹן אֲשֶׁר נְתַן מְנוּחָה. לְנִפְשׁנוּ פִדְיוֹן מִשְׁאת וַאֲנָחָה. וְהוּא יַדְרשׁ לְצִיוֹן עִיר הַנִּדְּחָה. עַד אָנָה תּוּגִיוֹן נָפָשׁ נָאֻנָּחָה. הַשׁוֹמֵר שָׁבָת. הַבֵּן עם הַבָּת. לָאֵ־ל יֵרַצוּ כְּמִנְחָה עַל מַחָבַת.

רוֹכֶב בְּעַרְבוֹת מֶלְהָ עוֹלְמִים, אֶת עַמוֹ לְשָׁבֹת אָזן בַּנְעִימִים, בְּמַאֶּכָלִי עַרְבוֹת בְּמִינֵי מִטְעַמִים, בְּמַלְבוּשֵׁי כָבוֹד זָבַח מִשְׁפָּחָה. הַשׁוֹמֵר שַׁבָּת, הָבָּן עִם הַבָּת, לָאֵ־ל וֵרְצוּ מָמִתָּה על מִחָבָת.

וְאַשְׁרֵי כְּל חוֹכָה לְתַשְׁלוּמֵי כַּפְּל, מֵאָת כְּל סוֹכָה שׁוֹכֵן בְּצֵרְפְּל, נַחֲלָה לוֹ יִזְכָּה בָּהָר וּבִשְׁפָל, נַחֲלָה וּמְנוּחָה כַּשְׁמֵשׁ לוֹ זְרָחָה. הַשׁוֹמֵר שִׁבָּת, הַבֵּן עם הַבָּת, לָאֵ־ל יֵרְצוּ בְּמִנְחָה עַל מִחָבַת.

כְּל שׁוֹמֵר שַׁבָּת כַּדְּת מֵחַלְלוֹ, הַן הָכְשׁר חַבַּת כְדָשׁ גוֹרְלוֹ, וְאָם יָצָא חוֹבַת הַיּוֹם אַשְׁרִי לוֹ, אָל אָדוֹן מְחוֹלְלוֹ מִנְחָה הִיא שָׁלוּחָה. הַשּׁוֹמֵר שַׁבָּת, הַבֵּן עם הַבָּת, לָא־ל יִרְצוּ בְּמִתְה על מִחָבת.

חָמְדַת הַיְמִים קְרְאוֹ אֵלִי צוּר, וְאַשְׁרֵי לֹתְמִימִים אַם יִהְיָה נָצוּר, כָּתֶר הָלוּמִים עַל ראשָׁם יְצוּר, צוּר הָעוֹלְמִים רוּחוֹ בָם נָחָה. הַשׁוֹמֵר שַׁבָּת, הַבַּן עִם הַבָּת, לָאֵ־ל יֵרְצוּ כְּמִנְתָה עַל מִחָבַת.

זְכוֹר אָת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקְדְשׁוֹ, קַרְנוֹ כִּי גָבְהָה נַזֶּר עַל רֹאשׁוֹ, על כֵּן יִתֵּן הָאָדְם לְנִפְּשׁוֹ, ענג וְגָם שִׂמְחָה בָּהָם לְמִשְׁחָה. הַשׁוֹמֵר שַׁבְּת, הַבּּן עִם הַבָּת, לְאֵ־ל יֵרְצוּ כְּמִנְּחָה עַל מַחָבַת.

קדֶש הִיא לָכֶם שַׁבָּת הַמַּלְכָּה, אָל תּוֹךְ בָּתִיכָם לְהָנִיחַ בְּרָכָה, בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכָם לֹא תַעֲשוּ מְלָאכָה, בְּנֵיכָם וּבְנוֹתֵיכָם עָבָד וְגָם שַׁכְּחָה. הַשׁוֹמֵר שַׁבָּת, הַבַּן עִם הַבָּת, לָאֵ־ל יֵרְצוּ כְּמִנְחָה עַל מַחָבַת.

יוֹם זָה מְּכֻבָּד מִכֶּל יָמִים כִּי בוֹ שָׁבַת צוּר עוֹלָמִים.

שׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשָׂה מְלַאְּכְתֶּךְ, וְיוֹם תַּשְׁבִיעִי לָא־לֹתֶיךָ, שַׁבָּת לֹא תַּעֲשָׂה בוֹ מְלָאכָה, כִּי כֹל עֲשָׂה שֵׁשָׁת יָמִים. יוֹם זָה מָכָבָּד מִפָּל יָמִים כִּיבוֹ שָׁבַת צור עוֹלְמִים.

ראשון הוא לְמַקְרְאֵי קֹדְשׁ. יוֹם שַׁבְּתוֹן יוֹם שַּׁבְת קֹדְשׁ. על כֵן כָל אִישׁ בְּינוֹ יְקַדְשׁ. על שָׁתִי לָחָם יִבְצְעוּ תָמִימִים. יוֹם זָה מָכָבָּד מִפָּל יָמִים כִּיבוֹ שָׁבָת צור עוֹלְמִים.

אֱכל מַשְׁמֵנִים שְׁתֵה מַמְמִּקּים, כֵּי אֵל יָתֵּן לְכָל בּוֹ דְבַקִּים, בָּגָד לִלְבוֹשׁ לָחֶם חָקִּים, בָּשֶׁר וְדָגִים וְכָל מַטְעַמִים. יום זָה מָכָּלָד מִפָל יָמִים כִּי בּוֹ שְׁכַת צור עוֹלְמִים.

לא תֶּחְסֵר כֹּל בּוֹ וְאָכַלְתְ וְשָׂבְעָתָ וֹבַרְכְתָ אָת ה', אֱ־לֹהֵירְ אֲשַׁר אָהַבְתָּ, כִּי בַּרְכָּרָ מִכְּל הָעַמִּים. יוֹם זָה מִכָּבִד מִפָּל יָמִים כִּיבוֹ שָׁבַת צוּר עוֹלְמִים.

הַשְּׁמֵיִם מְסַפְּרִים כְבוֹדוֹ, וְגֵם הָאָרֵץ מָלְאָה חַסְדּוֹ, רְאוֹ כִּי כָל אֵלָה עֲשְׂתָה יָדוֹ, כִּי הוֹא הָצוֹר כְּעֵלוֹ תָמִים. יוֹם זָה מָכָבָד מִכָּל וָמִים כִּיבוֹ שָׁבַת צור עוֹלְמִים.

בִּי אֶשְׁמְרָה שַׁבָּת אֵל יִשְׁמְרֵנִי אוֹת הִיא לְעוֹלְמֵי עַד בֵּינוֹ וּבִינִי.

אָסוּר מִצא חָפֶץ עֲשׁוֹת דְּרָכִים, גָם מִלְדְבֵּר בּוֹ דְּבְרֵי צְרָכִים, דְּבְרִי סְחוֹרָה אַף דְּבְרֵי מִלָּכִים, אָהְגָּה בְּתוֹרָת אֵל וֹתְסַמְחֵנִי. אות היא לְעוֹלְמִי עַד בּינוֹ וּבִּינִי.

בוֹ אָמְצָא תִמיד נֹכֶּשׁ לְנַכְּשׁי. הָנֵה לְדוֹר רִאשׁוֹן נָתן קְדוֹשִׁי מוֹפָת, בְתֵת לָחָם מִשְׁינָה בַּשִּׁשִׁי, כָּכָה בְּכָל שִׁשִׁי יִכְפִּיל מְזוֹנִי. אות הָא לָעוֹלְמִי עַד בֵּינוֹ וּבִינִי.

רְשֶׁם בְּדַת הָאֵל חֹק אֶל סְגָנְיוּ, בּוֹ לַעֲרוֹךְ לֶחֶם פָּנִים בְּפָנִיוּ, עֵל כֵּן לְהָתְעַנוֹת בּוֹ עַל כִּי נְבוֹנְיוּ, אָסוּר, לְבד מיוֹם כִּפּוּר עֲוֹנִי. אות הִיא לְעוֹלְמִי עַד בִּינוֹ וּבִּינִי.

הוא יוֹם מְכָבָד הוא יוֹם תַּעֲנוּגִים, לָחֶם וְיִין טוֹב בְּשֶׂר וְדָגִים, הַמִּתְאַבְּלִים בוֹ אָחוֹר נְסוֹגִים, כִּי יוֹם שְׁמָחוֹת הוא וּתְשֹׁמְחַנִי. אות הָא לְעוֹלְמִי עֵד בִּינוֹ וּבִּינִי.

מֶחֶל מְלָאכָה בּוֹ סוֹפּוֹ לְהַכְּרִית, על כֵּן אַכָּבֶּס בּוֹ לִבִּי כְּבֹרִית, וְאָתְפַּלְלָה אָל אֵל עַרְבִית וְשַׁחֲרִית, מוסף וְגַם מִנְחָה הוא יַעַנִנִי. אות היא לְעוֹלְמִי עֵד בִּינו וּבִּינִי.

שֶׁבְתוֹתֵי לְמֵען תִינְקוּ וּשְׁבַעְתֶם, מזיו בְּרְכוֹתִי, אֶל הִמְנוּחָה כִּי בָאתָם, ולוו עָלי בָני וְעַדְנוּ מעַדְני, שַבָּת הַיּוֹם לָה'. ולוו עָלִי בָּני וִעְדִנו מִעִדִנִי שִׁבָּת הִיוּם לָה'.

לֶעֶמל קְרְאוּ דְרוֹר, וְנֶתְתִּי אָת בַּרְכָתִי, אָשֶׁה אָל אַחֹרֶה לִצְרֹר, לְגָלוֹת עַל יוֹם שִׁמְחָתִי, בִּגְדִי שֵׁש עִם שָׁנִי וְהִתְבּוֹנְנוּ מִזְקַנִי, שַׁבָּת הַיּוֹם לָה׳. וֹלִוּ עָלִי כִּי וְעָדָנוּ מִעִדְנִי שִׁבָּת הַיִּים לִהּ.

מַהַרוּ אֶת הַמְּנָה לְעֲשׁוֹת אֶת דְּבַר אָסְתֵּר. וְחַשְׁבוּ עִם הַקּנָה לְשַׁלֹם אָכֹל וְהוֹתֶר. בִּטְחוּ בִי אֱמוּנִי וּשְׁתוּ יֵין מִשְׁמַנִּי, שַׁבָת הַיּוֹם לָה'. וּלָוּוּ עָלִי בָּנִי וְעָדָנוּ מִעָדָנִי שִׁבְּת הַיּוֹם לָה'.

הַנָּה יוֹם גָאֻלָּה יוֹם שַׁבְּת אם תִּשְׁמֹרוּ, וְהָיִיתָם לִי סְגָלָה, לִינוּ וְאָחֵר תִּעֲבֹרוּ, וְאַז תִּחְיוּ לְפָנֵי, וְתִמִּלְאוּ צְפּוּנִי, שַׁבָּת הַיּוֹם לָה׳. וּלִוּ עִלִּי כִּנִי וִעְדָּנִי מִּעְדָנִי שִׁכָּת הַיֹּם לָה׳.

חַזַּק קַרְיָתִי אֵל אֱלֹהִים עַלְיוֹן, וְהָשֶׁב אָת נְוְתִי, בְּשְׁמִחָה וּבְהַגְיוֹן, יְשֹׁרֵרוּ שֶׁם רְנָנִי, לְוַיִי וְכֹהַנִי, וְאַז תִּרְעֵנֵג עַל ה'. ולוו עלי כִּי וְעִדִּיוֹ מִעָדִי שׁבָּת היום לה'.

> דְּרוֹר יִקְנֶץ לְבֵין עֵם בַּת, וְיִנְצְרְכֶם כְּמוֹ בָבַת, נְעִים שַׁמְכֶם וְלֹא יְשְׁבַּת, שָׁבוּ וְנָחוּ בְּיוֹם שַׁבָּת.

דְּרוֹשׁ נָוִי וְאוּלָמִי וְאוֹת יָשַׁע עֲשֵׂה עִמִּי, נְטַע שוֹרֵק בְּתוֹרְ כַּרְמִי, שָׁעֵה שַׁוְעַת בְּנִי עַמִּי.

דְּרוֹהְ פּוּרָה בְּתוֹהְ בָּצְרָה, וְגַם בָּבֶל אֲשֶׁר גָּבְרָה, נְתוֹץ צָרַי בְּאַף וְעַבְּרָה, שְׁמַע קוֹלִי בִּיוֹם אֶקְרָא.

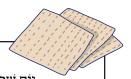
אֱ־לֹהִים תֵּן בַּמִּדְבָּר הַר. הַדַּס שָׁטָה בְּרוֹשׁ תִּדְהָר, וְלַמֵּזְהִיר וְלַנִּזְהָר, שָׁלוֹמִים תֵּן כְּמֵי נָהָר.

הֲדוֹּהְ קָמֵי אֵל קַנָּא, בְּמוֹג לֵבֶב וּבַמְגִינָּה, וְנַרְחִיב כָּה וּנְמַלְאָנָּה, לְשׁוֹנֵנוּ לְהְ רַנָּה.

דְעֵה חָכְמָה לְנַפְּשָׁךְ, וְהִיא כֶּתֶר לְרֹאשָׁךְ, נְצוֹר מִצְוַת קְדוֹשָׁךְ, שְׁמוֹר שַׁבַּת קָדְשָׁךְ,







יוֹם שַׁבָּתוֹן אֵין לִשְכּוֹחַ, זְכָרוֹ כְּרִיחַ הַנִּיחֹם. יוֹנָה מָצְאָה בוֹ מָנוֹחַ. וַשָּׁם יָנוּחוּ יְגִיעֵי כֹחַ.

יוֹנָה מָצְאָה בוֹ מָנוֹחַ, וְשָׁם יָנוּחוּ יְגִיעֵי כֹחַ.

הַיוֹם נְכְבָּד לְבְנֵי אֲמוּנִים, זְהַירִים לְשָׁמְרוֹ אָבוֹת וּבָנִים, חָקוּק בִּשְנֵי לְחוֹת אֲבָנִים, מֵרֹב אוֹנִים וְאָמִיץ כֹחַ. יוֹנָה מִצְאָה בוֹ מִנוֹחָ, וְשָׁם יָנוֹחוּ יָגִיעִי כֹחַ.

וּבָאוּ כָלֶם בִּבְרִית יַחַד, נַעֲשָּׂה וְנִשְּׁמֵע אָמְרוּ כְּאָחָד, וּפָּתְחוּ וְעָנוּ ה' אָחָד, בָּרוּהְ הַנּוֹתֵן לָיָעֵף כֹּחַ. יוֹנָה מָצְאָה בוֹ מִנוֹחַ, וְשָׁם יָנוחוּ יְגִיעֵי כֹחַ.

דָבֶּר בְּקָדְשׁוֹ בְהֵר הַמּוֹר, יוֹם הַשְּבִיעִי זְכוֹר וְשָׁמוֹר, וְכָל פָּקָדִיו יַחַד לְגְמוֹר, חַזֵּק מָתְנִים וְאַמֵץ כֹּחַ. יוֹנָה מָצְאָה בוֹ מָנוֹח, וְשָׁם יָנוּחוּ יְגִיעֵי כֹחַ.

הָעָם אֲשֶׁר נֶע כָּצֹאן תִּעָה. יוְכֹר לְפָּקְדוֹ בְּרִית וּשְׁבוּעָה, לְבַל יָעָבְר בָּם מִקְרה רְעָה, כַּאֲשָׁר נִשְׁבַּעָת על מִי נֹחַ. יוֹנָה מִצְאָה בוֹ מִנוֹחָ, וְשָׁם יָנוּחוּ יָגִישִׁי כֹחַ.

> שַׁבָּת הַיּוֹם לה׳ מְאֹד צְהַלוּ בְּרָנּוּנִי, וְגַם הַרְבּוּ מַעֻדְנַי, אותו לִשְׁמוֹר כְּמִצְוֹת ה׳. שַׁבָּת הַיּוֹם לה׳.

מעבור דֶרָף וּגְבולים, מֵעשוֹת הַיוֹם פְּעָלִים, לֶאֱכוֹל וְלְשְׁתוֹת בְּהַלּוּלִים, זֶה הַיוֹם עָשֶׂה ה'. שַׁבַּת הַיוֹם לִה'.

וְאָם תִּשְׁמְרֶנוּ, יָ־הּ יְנְצֶרְהְּ כְּבָבֵת, אָתָה וּבִּנְךְּ וְגִם הַבַּת, וְקָרָאתָ עוֹנֵג לְשׁבָּת, אָז תִּתְעַנִּג עַל ה'. שׁבת היום לה'.

אֶכֹוּל מַשְּׁמֵנִים וּמַעֻדְנִּים, וּמִטְעַמִים הַרְבֵּה מִינִים, אֱגוֹזִי פֶּרָהְ וְרָמוֹנִים, וְאָכַלְתָ וְשָׂבְּעָתִ וּבֵרכָתָ אָת ה'. שַׁבָּת הַיּוֹם לֹה'.

לְעֵרוֹףְ בְּשֶׁלְחָן לְחָם חֲמּידוֹת, לַעֲשׁוֹת הַיּוֹם שָׁלֹשׁ סְעִידוֹת, אָת הַשָּׁם הַנִּכְבָּד לְבָרֵהְ וּלְהוֹדוֹת, שָׁקָדוּ וְשִׁמְרוּ וְעֲשׁוּ בָנֵי. שָׁבָּת הַיּוֹם לֹה'.

ברכת המזון

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשוֹב ה' אָת שׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ בְּחַלְמִים. אָז יִמָּלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִינָה, אָז יאמְרוּ בַּגוֹיִם הַנְדִּיל ה' לַעֲשׁוֹת עֵם אֵלֶה. הַנְּדִיל ה' לַעֲשׁוֹת עָמְנוּ הָיִינוּ שְׁמַחִים. שׁוּבָה ה' אָת שְׁבִיתִנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנָגַב. הַזֹּרְעִים בְּדָמְעָה בְּרְנָה יִקְצרוּ. הָלוֹהְ יַלְהְ וּבָכה נשא מִשֶּׁהְ הַזְּרָע, בא יְבא בְרִנָּה, נשא אַלְמוֹתָיוּ.

וינוון

רבותי, נברף. יְהִי שָׁם ה' מִבּרְף מִעְּהָה וְעָד עוֹלְם. בְּרְשׁוֹת מָרְנִן וְרָבּוֹתְי נְבָרְרְ (אֵ־לֹהִינוֹ) שְׁאָכּלְנוּ מֹשְׁלוֹ. בָּרוּף (אֵ־לֹהִינוֹ) שְאָכלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ הַיִּינוּ. בַּרוּף הוֹא וּבְרוּף שְׁמוֹ. בַרוּף הוֹא וּבִרוּף שְׁמוֹ.

בְּרוּךְּ אַתָּה ה' אֵ־לֹבִינוּ מִלְּךָּ הְעוֹלָם, הַזְּן אֵת הָעוֹלְם כְּלָלְ בְּטוּבוֹ, בְּחֵן בְּתָם לְכָל כְּלוֹ בְּטוּבוֹ, בְּחֵן בְּחָפֶד וּבְרַחֲמִים, הוא נוֹתֵן לֶחָם לְכָל בְּשֶׁר, כִּי לְעוֹלֶם חִסְדוֹ, וּבְטוּבוֹ הגָדוֹל תָמִיד לֹא חָסֵר לָנוּ וְאַל יָחְסֵר לָנוּ מָזוֹן לְעוֹלֶם וְעֶד, בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוא אֵ־ל זְן וִמְפַּרְנֵס לְכֹל וִמֵּטִיב לְכֹל וּמֵכִין מָזוֹן לְכָל בְּרִיוֹתִיו אֲשֶׁר בָּרָא. בָרוּרְּ אַתָּה ה' הַזְּן אֶת הַבֹּל

נוֹדֶה לָּרָ, ה' אֵ־לֹהֵינוּ עַל שֶׁהְנְּחַלְתְּ לַאֲבּוֹתֵינוּ אֶרְץ חֶמְדָה טוֹבָה וּרְחָבָה, וְעַל שְׁהוֹצֵאתְנוּ ה' אֱ־לֹהֵינוּ מֵאֶרְץ מִצְרִים וּפְּדִיתָנוּ מִבֵּית עֻבִּדִים, וְעַל בְּרִיתְרְּ שְׁחִתַמְתָּ בִּבְשְׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרְתָרְ שָׁלְמִדְתָנוּ וְעַל חֻקִּיךְּ שָׁהוֹדְעָתָנוּ, וְעַל חַיִּים חֵן וְחָסֶד שְׁחוֹנַנְתָנוּ וְעַל אֲכִילִת מָזוֹן שָׁאַתָּה זָן וִמְפַּרְנֵס אוֹתָנוּ תִמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה.

חנוכה

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפְּרָקוּ וְעַל הַגִּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמִּלְחְמוֹת שָׁעָשִית לָאֲבוֹתִינוּ בַּיָמִים הָהָם בַּזְּמֵן הַזָּה.

בֵּימֵי מַתְּתָיָהוּ בָּן יוֹחָנֵן כֹּחָן גְּדוֹל חָשְמוֹנְאִי וּבְּנֶיוּ, כְּשְׁעָמְדָה מַלְכוֹת יַון הָרְשְׁעָה עַל עַקּהְּ יַשְּרָאל, לְהַשְּׁכִיּיְם תוּרְתָּה וּלְהַעבִּירָם מִחְקּי רְצוֹנָה, וְאַתָּה בְּרָחַמָּה הָרָבִּים, עָמָדְּכִּי הָעָמָרָם, מְסְרְתָּ גְּבּוֹרִים בְּיִד רִיכָם, דְּנָהְ אַתְ דִּינָם, לָקְמִהָּ אָת יִקְמָתָם, מְסְרָתְ גִּבּוֹרִים בְּיִד הַלְשִׁים, וְרְבִּים בִּיִד מְעָטִים, וּטְמָאִים בַּיִּד טְהוֹרִים, וְרְשְׁעִים בְּיִד צְדִּיקִים, וְזִדִים בְּיִד עִוֹסְקִי תוֹרְתָף. וּלְּבְי שִׁיְּתָ שם גְּדוֹל וְקְדוֹש בְּעוֹלְמָךְ, וּלְעַמִּךְ יִשְׁרָאל עְשִיתְ שִּשוּעָה גִדוֹלָה וּבְּרָאן בְּיִיוֹם הַזְּה וְאַבְּין בְּיִוֹם בְּאָר בָיִרְף לְדְבֵיר בִּיתָה, וּפִנוּ אַת הִיכְלָּף, וְטְהָרוּ אָת מִקְדְשְׁרְּ, וְהְדְלִיקוּ (דְוֹת בְּבַאְרוֹת קְדְשְׁרְ, וְקְבִּעוֹ שְׁמוֹנִת יְמִי הַנְּבָּיוֹ אַלוּ, לְהוֹדוֹת וְלְשְׁכְּרְ הְבִּיוֹ הָּבְּוֹלְ

וְעַל הַכּל ה׳ אֱ־להֵינוּ אֲנַחָנוּ מוֹדִים לָרְ וּמְבַּרְכִים אוֹתָהְ יִתְבָּרְהְ שִׁמְהָ בְּפִי כָּל חֵי תָּמִיד לְעוֹלָם וְעַד כַּכְּתוּב, ״וְאָכַלְתָּ וְשָׁבַּעָתִּ וּבַרְכָתָ אָת ה׳ אֱ־לֹהֶירָ עַל הָאָרְץ הַטִּבָּת אֲשָׁר נָתִן לָהָ.״ בְּרוּהָ אִתָּה ה׳ עַל הָאָרְץ וְעַל הַמִּזוֹן.

ַרַּחֶם נָא ה' אֱ־לֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּרָ, וְעַל יְרוּשְׁלִיִם עירָרְּ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכָּן כְּבוֹדֶרְ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָרְּ וְעַל הַבִּית הַגִּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שַׁנְקְרָא שִׁמְךּ עָלְיו. אֱ־לֹהֵינוּ, אָבִינוּ, רְעֵנוּ זוֹנְנוּ פַּרְנְסָנוּ וְכַלְכְּלֵנוּ וְהַרְוִחַנוּ, וְהָרְוַח לָנוּ ה' אֱ־לֹהֵינוּ מְהַרָּה מִכְּל צְרוֹתִינוּ, וְנָא אַל תַּצְרִיכָנוּ ה' אֱ־לֹהֵינוּ לֹא לִידֵי מִתְּנַת בְּשָׁר וְדָם וְלֹא לִידִי הַלְּוְאָתָם כִּי אִם לִיִדְרָ הַמְלֵאָה, הַפְּתוּחָה, הַקְּדוֹשָׁה וְהְרָחָבָה, שָׁלֹא נָבוֹשׁ וְלֹא נִכְּלָם לְעוֹלָם וְעֵד.

שבת

רצה וְהַהַלִּיצֵנוּ ה' אֵ לֹהִינוּ בְּמִצְוֹתִיךְ וּבְמְצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעֵי הַשְּׁבָּתְ הַגְּדוֹל וְהַלֵּיצֵנוּ ה' אֵ לֹהִינוּ בְּמִצְוֹת וְדִנוּלְ וְקְדוֹשׁ הוֹא לְפָנֵיְךְ לְשְׁבָּת בּוֹ וְלְנוֹהְ בּוֹ בְּאָהָבָה בְּמִצְוֹת רְצוֹנְף, בַּרְצוֹנְךְ הָנִיה לְנוֹ, ה' צֵ לֹהְינוּ, שֶׁלֹא תָהָא צְרָה וְיָאוֹן וַאַנְהָה בִּיוֹם מְנוֹהְתַנוּ, וְהָרְאֵנוּ ה' אַ לֹהֵינוּ בְּנָהְמֵת צִיוֹן עִירְף וַבְּבַנֵוּ וְרִשְׁלִים עִירְ קְדְשְׁף, כִּי אַתָּה הוֹא בַעל הַיִּשׁוּעוֹת וּבַעל הַנָּחְמוֹת.

ראש חודש

אַ לֹהִינוּ וַא לֹהִי אֲבוֹתִינוּ, יָעַלְה וְיְבוֹא וְיִגְּיעַ, וְיַרְאָה, וְיַרְצְה וְיִשְׁמֵע, וְיַרְאָה וְיִבְּאָה וְיִשְׁמֵע, וְיִבְּלָה וְיִבּעָה וְיִבְּאָה וְיִשְׁמֵע, וְיִבְּלָה וְיִבְּאָה וְיִבְּאָה וְיִשְׁמֵע, וְיִבְּלָה וְיִבְּאָה וְיִבְּאָה וְיִבְּלָה וְיִבְּלֵה וְיִבְּרוֹן כְּלְעְבְּה וְיִבְּרוֹן בְּלְבְּלְהוֹ בְּיִוֹם עִיר קְדִשְׁה וְזְבְרוֹן כְּל עִמְּה בִּיּת יִשְׁלְּוֹם בְּיוֹם לְּבְּלְהְיִם הְּלְּבְיִהְ הִיּיִּם וּלְשְׁלִם בְּיוֹם רְאשׁ הַחְּבְּלָב וְיִבְּיִב וּבְּיבְרִי בִּוֹ לְבְּרָכְה רִאשׁ הְבְּלֵב יְיִשְׁה וּבְּלָבְיִה בּיוֹם וְרְשִׁנְתְּם בִּיבִים טובִים. וְבְּלָבְרְיְשוּנְתְּ וְרָהְמִים חוֹם וְהְעָּוֹנוּ בְּיִבְּיר יְשוּנְת וְרָהְמִים חוֹם וְהְעָּנוּ, וְרָחִם עְלִינוּ וְהוֹשְׁיעֵנוּ בִּי אִלִּיִּ עִינִינוּ, כִּי אֵיל מְלְּבְּחִנּוּן וְרַחוּם אָבָּיִה וְהוֹשְׁיענוּ בְּוֹלְשִׁיענוּ בִּי אִלִּינִי וְהוֹשְׁיענוּ בִּוֹ לְחִבְּה וְּיִבְּיִם עוֹבִים. וְבִים אַנִּינוּ בְּיִם בְּעִבְּיה וְיִבְּיִבְּים בְּעִבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִם בְּעִבְּים בְּיִם בְּעִבְּים בְּבִּים בְּיִם בְּבִים בְּבִּיבְיִים בְּיִם בְּבָּבְייִם בְּבְּבִיים בְּעִבְּים בְּבִים בְּיִם בְּבָּר וְיִבְּבְּיִם בְּבְּבִיים בְּבִּים בְּיִם בְּבִּיבְּים בְּבִּיבְּים בְּבְּבִים בְּבְּבְּיִם בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִיים בְּיִּבְּים בְּבְּבּייִם בְּבְּיבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבְּיבְּים בְּבְּיבִים בְּבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּיִים בְּיִּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּבְּיבְּים בְּבִּיבְים בְּבְּיבְּיִים בְּיִים בְּבְּבִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבְּבְיבְיִים בְּבְּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּיִים בְּבָּבְים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיוּשְׁבְּיִים בְּיִים בְּיבְיבְּיִים בְּיוּבְיים בְּיִים בְּיִיבְיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיבְּיבְּיִים בְּיִיבְיבְּיבְּיבְּבְיבְּיִים בְ

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקּדֶשׁ בִּמְהֵרֶה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה ה' בּוֹנֵה בְרָחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם, אָמֵן.

בְּרוּהְ אַתָּה ה' אֱ־לֹהֵינוּ מֶלְהְ הָעוֹלְם, הָאּ־ל, אָבִינוּ, מְלְכָנוּ, אַדִּירְנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, וֹמְאַלְנוּ, יוֹצְרְנוּ, קְדוֹשׁנוּ מְלְכָנוּ, יוֹצְרְנוּ, קִדוֹשׁנוּ קְדוֹשׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעָה יִשְּׂרָאֵל, הַמְּלֹףְ הַטּוֹב וְהַמְטִיב לְכֹּל, שְׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם הוּא הֵיטִיב הוּא מִיטִיב הוּא מִיטִיב הוּא מִיטִיב הוּא מִיטִיב לְנוּ, הוּא גְּמִלְנוּ הוּא גוֹמְלְנוּ הוּא גוֹמְלְנוּ הוּא יִגְּמְלְנוּ הוּא גוֹמְלְנוּ הוּא יִגְּמְלְנוּ בּוּא לְעַד לְחֵן וּלְחָסֶד וֹלְרָחֲמִים וּלְרְוַח, הַצְּלָה וְהַצְּלְחָה, בְּרָכְלְהָ וְכִּלְכָּלְה, וְרַלְּכָלְה, וְרַחָמִים וְחַיִּיִם וְשִׁיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב, וּמִכְּל טוֹב לְעוֹלְם אֵל יְחַסְּרֵנוּ.

ָּרָרַחֲמָן הוּא יִמְלֹרָ לְעוֹלֶם וָעֶד.

הָרַחֲמָן הוּא יִתְבָּרַרְ בַּשָּׁמִיִם וּבָאָרֶץ.

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבָּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיַתְּפָּאֵר בְּנוּ לָעַד וּלְנֵצָח נְצָחִים, וְיִתְהַדָּר בְּנוּ לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלְמִים.

הָרַחֲמָן הוּא יְפַּרְנְסֵנוּ בּכָבוֹד.

הָרַחֲמֶן הוּא יִשְׁבֹּר עֻלֵנוּ מֵעַל צַוָּארֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיוּת לָאַרצָנוּ.

הָרַחֲמֶן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרָבָּה בַּבַּיִת הַזָּה וְעַל שָׁלְחָן זֶה שָׁאָכַלְנוּ עַלִיוּ.

הָרַחֲמֶן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אָת אֵליָהוּ הַנָּבִיא זְכוּר לַטוֹב וִיבַשֵּׁר לָנוּ בָּשוֹרוֹת טוֹבוֹת יִשוּעוֹת וְנַחֲמוֹת.

> הָרַחֲמֶן הוּא יְבֶרֶךְּ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל רֵאשִׁית צְמִיחַת גָּאַלְתֵנוּ.

הָרַחַמָן הוּא יְבָרַרְּ אָת חַיִּילֵי צְבָא הֲגַנָּה לְיִשְׂרָאֵל הָעוֹמְדִים עַל מִשְּׁמֵר אַרְצֵנוּ.

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרָהְ אָת כָּל הַמְּסְבִּין כָּאן, אוֹתָנוּ וְאָת כָּל אָשָׁר לָנוּ, כְּמוֹ שָׁנַתְבָּרְכוּ אָבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעַקֹב בַּכֹּל מִכּל כֹּל, כֹּן יְבָרָהְ אוֹתְנוּ כְּלָנוּ יַחַד בִּבְרְכָה שָׁלְמָה, וְנֹאמֵר אָמֵן.

בַּמַּרוֹם יְלַמִדּוּ עֲלֵיהָם וְעָלֵינוּ זְכוּת שָׁתְּהֵא לְמּשְׁמָרֶת שָׁלוֹם, וְנִשָּׁא בְּרָכָה מֵאֵת ה' וּצְדְקָה מֵאֵ־לֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, וְנִמְצָא חֵן וְשֹׂכָל טוֹב בְּעֵינִי אֱלֹהִים וְאָדָם.

שבת:

הָרַחֲמָן הוּא יַנְחִילֵנוּ יוֹם שָׁכָּלוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלְמִים.

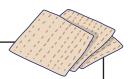
כראש חודש

הָרַחָמֶן הוּא יְחַדַּשׁ עָלַינוּ אָת הָחֹדָשׁ הַזָּה לְטוֹכָה וְלִבְּרֶכָה.

הָרַחַמָּן הוּא יְזַכָּנוּ לִימוֹת הַמְּשׁיחַ וּלְחַיֵּי הְעוֹלְם הַבְּא. מגְדּוֹל [בחול: מגְדִּיל] יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעשׁׁה חָסָד לְמִשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עֵד עוֹלְם. עשׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוא יַעֲשָׂה שָׁלוֹם עָלִינוּ וְעַל כָּל עַמוֹ יִשְׂרָאֵל וְאמְרוּ אָמָן.

יְרֹאוֹ אָת ה' קְדֹשְׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאִיו. כְּפִירִים רְשׁי ה' לֹא יַחְסְרוּ לִירֵאִיו. כְּפִּירִים רְשׁוּ וְרְעבוּ וְדֹרְשִׁי ה' לֹא יַחְסְרוּ כְּל טוֹב. הוֹדוּ לָה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. פּוֹתֵחַ אָת יְדָהְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חֵי רְצוֹן. בְּרוּהְ הַגָּבְר אֲשֶׁר יִבְטָח בָּה' וְהָיָה ה' מִבְטָחוֹ. נער הָיִיתִי, גִּם זְקַנְתִי, וְלֹא רְאיתִי צִדִּיק נָעֲזַב וְזַרְעוֹ מְבַקְשׁ לְחָם. ה' עוֹן לְעָמוֹ יְתֵן, ה' יְבָרַךְ אֶת עַמוֹ בְּשַׁלוֹם.





שירים לטיש ולסעודה שלישית

SLOW SHIRA

מומור לדוד, ה' רעי לא אָחְסָר. בָּנָאוֹת דָשָׁא יַרְבִּיצִנִי עַל מֵי מְנָחוֹת יְנַהַלֹנִי. נַפְשַׁי יְשׁוֹבֵב יַנְחַנִי בְּמַעְגְלֵי צָדָק לְמַעַן שְׁמוֹ. גָם כִּי־אֵלֶךְ בְּגִיא צַלְמָנָת לֹא־אַירָא רָע כִּי אַתָּה עַמְדִי, שַׁבְטָרְ וּמִשְׁעַנְתֶּרְ הֵמָּה יְנַחַמוּנִי. תַעַרֹרָ לְפַנִי שַלְחַן נַגֶּד צֹרְרַי, דִּשָּׁנְתָ בַשָּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוַיָה.

- - אָרְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפּוּנִי כֶּל־יְמֵי חַיָּי, ּ וְשַׁבְתִּי בְּבֵית ה' לְאֹרֶךְ יָמִים.
 - אַחִינוּ כַּל־בֵּית יְשֹׁרָאֵל הַנָּתוּנִים בְּצַרָה וּבְשַּׁבְיָה הָעוֹמְדִים בֵּין בַּיָם וּבֵין בַּיַבְּשָׁה. הַמָּקוֹם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְיוֹצִיאֵם מִצְּרָה לִרְוָחָה וּמֵאֲפֵילָה לְאוֹרָה וּמִשַּעְבּוּד לַגְאָלָה, הַשְּׁתָא בַעַגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב.
 - אָם אֶשְׁכָּחַךְ יְרוּשָׁלִיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי. תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחַכִּי אָם לֹא אֶזְכְּרַכִי, אַם לֹא אַעַלָה אָת יְרוּשָׁלַיִם עַל ראשׁ שִּׁמְחָתִי.
 - אַנִי מַאַמִין בָּאֵמוּנָה שָׁלֵמָה בְּבִיאַת 3 הַמָּשִׁיחַ, וְאַף עַל פִּי שֶׁיִתְמַהְמֵהַ, עַם כֶּל־זֶה אַחַכָּה לוֹ בָּכָל־יוֹם שַׁיַבוֹא.
 - עָזְרִי. אֶל הָהָרִים מֵאַיוַ יָבֹא עֶזְרִי. אֶשָׁאַ 4 עוָרִי מֵעָם ה' עשׁה שָׁמַיִם וָאָרַץ. הִנָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.
 - בָּלְבָבִי מִשְׁכָּן אֶבְנֶה לַהַדַר כְּבוֹדוֹ, וּבַמִּשְׁכָּן מְזָבֵּחַ אָשִׂים לְקַרְנֵי הוֹדוֹ, וּלְנֵר תָמִיד אָקַח ַלִי אֶת־אֵשׁ הָעַקָּדָה, וּלְקָרְבָּן אַקְרִיב לוֹ אֶת־ נַפָּשׁי הַיִּחִידָה.
 - בְּשַׁם ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, מִימִינִי מִיכָאֵל, 6 ומשְמאלי גַּבְריאֵל, ומלְפָנִי אוריאֵל, וֹמֵאֲחוֹרַי רְפָּאֵל, וְעַל רֹאשִׁי שְׁכִינַת אֵל.
 - ַגַם כִּי־אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא־אִירָא רָע כִּי 7 אַתָּה עַמְדִי.
 - הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרַרְ אַת 8 הַנְּעָרִים, וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק, וְיִדְגוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ.
 - 9 ָּוְהָאֵר עֵינֵינוּ בְתוֹרָתֶרָ. וְדַבֵּק לַבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. ְוַיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהַבָּה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמָּךְ. וְלֹא נבוש לעולם ועד.
 - וַהַבִּיאותִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפַלָתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מְזְבָּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְפַּלָה יָקָרֵא לְכָל העמים.

- יְדִיד נֶפֶשׁ אָב הָרַחֲמָן, מְשׁוֹך עַבְדְּהָ אֶל רְצוֹנֶהָ, יָרוּץ עַבְדְּהָ כְּמוֹ אַיָּל, יִשְׁתַחֲוֶה אֶל מוּל הֲדֶרֶה, יֶעֶרֶב לוֹ יְדִידוֹתֶיהְ, מִנֹּפֶּת צוּף וְכָל טָעַם.
- הדור נאָה זִיו הַעוֹלִם, נַפְּשִׁי חוֹלַת אַהַבַתַרָּ, אַנַא, אַל נא, רָפּא נַא לַה, בְהַרְאוֹת לָה נֹעַם זִינֶרָ. אָז תִּתְחַזֵּק וְתִתְרַפֵּא, וְהָיְתָה לָה שִּׂמְחַת עוֹלָם.
- ּ וָתִיק, יֶהָמוּ נָא רַחֲמֶיךָ, וְחוּסָה נָא עַל בֵּן אֲהוּבָךָ, כִּי זֶה כַּמָה נִכְסֹף נִכְסַפְּתִי, ַלָרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְּאֶרֶת עֻזָּרָ, אֵלֶה חָמְדָה לִבִּי, וְחוּסָה נָּא וְאַל תִּתְעַלֵם.
 - הָגָלָה נָא וּפָרשׁ, חֲבִיבִי עָלַי, אֶת־סְכַּת שְׁלוֹמֶךָ, תָּאִיר אֶרֶץ מִכְּבוֹדֶךָ, ָנָגִילָה וָנָשְׂמְחָה בַּךָּ, מַהֵּר, אֱהוֹב, כִּי בָא מוֹעֵד, וְחַנֵּנוּ כִּימֵי עוֹלָם.
- ַּכֶּל־הָעוֹלֶם כָּלוֹ גָשֶׁר צַר מְאוֹד, וְהָעִקָּר לא לְפַּחֵד כְּלָל.
- לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹקִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקַרְבִּי. אַל תַשְׁלִיכַנִי מִלְפָּנֶיךְ וְרוּחַ קְדְשְׁךְ אַל תַקַח מִמֶנִי.
- לְמַעַנָרָ אַלקִינוּ עַשֵּה וְלֹא לָנוּ, רְאֵה עַמִידָתֵנוּ, דַלִּים וְרֵקִים. הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פָּעֶלָרָ, חוּסָה עַל עַמָּלָרָ.
- מְהַרָּה ה' אֱלֹקֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחָצוֹת יְרוּשָׁלָיִם קוֹל שָׁשוֹן וְקוֹל שִׁמְחָה, קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָה, קוֹל מִצְהֵלוֹת חֲתָנִים מַחְפָּתָם וּנְעָרִים מִמִּשְׁתֵה נְגִינָתָם.
- נַעַר הָיִיתִי, גַּם זָקַנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק ַנֶעֱזַב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לָחָם. ה' עוֹ לְעַמוֹ יִתֵּן, ה' יָבֶרֶךְ אָת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם.
- נַקַדַשׁ אָת שִׁמְרָ בָּעוֹלָם, כְּשֵׁם שָׁמַקְדִישִׁים אותו בשמי מרום. ימלך ה' לעולם, אלקיר צִיוֹן לְדֹר וַדֹר, הַלְלוּיַה. וְאַתָּה קַדוֹשׁ, יוֹשֶׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל. אֵל נַא.
- פִּיהָ פָּתִחָה בְּחָכְמָה וְתוֹרַת חָסֶד עַל לְשׁוֹנֵה. צוֹפַיַה הַלִיכוֹת בֵּיתָה וְלַחֵם עַצְלוּת לא תאכל. קמוּ בָנֶיהָ וַיְאַשְׁרוּהָ בַּעְלָה וַיְהַלְלָה. רַבּוֹת בָּנוֹת עָשוֹי חָיִל וְאַתְּ עָלִית עַל כלנה.
- שָׁמַע קוֹלֵנוּ ה' אֱלֹקִינוּ, חוּס וְרַחֵם, עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפַּלָתֵנוּ.
- ּתְפַלֶּה לְעָנִי כִי יַצָּטף וְלַפְנֵי ה' יִשְׁפֹּרְ שִׁיחָוֹ. ה' שַׁמְעָה תְפַּלְתִי וְשַׁוְעָתִי אֵלֶירָ תָבְוֹא. אַל תַסְתֵר פָּנָירָ מִמְנִי בִּיוֹם צַר לִי.

- וְהִיא שֶׁעֶמְדָה לַאֲבוֹתִינוּ וְלֵנוּ. שֶׁלֹא אֶחָד בּלְבַד, עָמֵד עָלִינו לְכַלוֹתְנוּ. וְהַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוא מַצִילֵנוּ מִיָּדָם.
- וְזַכֵּנִי לְגַדֵּל בָּנִים וּבְנֵי בָנִים חַכָמִים וּנְבוֹנִים, אוֹהַבִּי ה', יַרְאֵי אֱלֹקִים, אַנְשֵׁי אֱמֶת, זָרַע קֹדֶשׁ, בַּה' דְּבֵקִים, וּמְאִירִים אֶת הָעוֹלֶם בַּתוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וּבְכָל מְלֶאכֶת עבודת הבורא.
- וְלִירוּשָלַיִם עִירָרְ בְּרַחַמִים תָשׁוּב וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָ וּבְנֵה אוֹתָה בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָה
- וֹמַחַה ה' דִּמְעַה מֵעַל כַּל פַּנִים וְחָרְפַּת עַמוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ. וְאָמַר בִּיּוֹם הַהוּא הַנֵּה ַאֱ־לֹהֵינוּ זֶה זֶה ה' קוּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ. עֹשֶׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמְיו הוּא יַעֲשֶׂה ָּשָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.
- ָחַמוֹל עַל מַעֲשָׂירָ. וְתִשְּׁמַח בְּמַעֲשֶׂירָ. 🗖 וְיֹאמְרוּ לָךָ חוֹסֶיךָ. בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ. תָּקְדַשׁ אָדוֹן עַל כָּל מַעֲשֶׂירָ. כִּי מַקְדִּישֶׁירְ בִּקְדָשָׁתְרָ קַדַשְׁתָּ. נָאָה לְקָדוֹשׁ פָּאֵר מִקְדוֹשִׁים.
 - טוב להודות לה׳ ולומר לשמה עליון. לָהַגִּיד בַּבָּקָר חַסְדֵּךְ וָאֲמוּנַתָּךְ בַּלֵּילוֹת.
- יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיַרְ. לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָא שָׁלוֹם בָּרָ. לְמַעַן בֵּית ה' אַלֹקִינוּ אַבַקשׁה טוֹב לַךְ.
- יַעֵלֶה וְיָבוֹא וְיַגִּיעַ. וְיֵרָאָה, וְיֵרָצָה וְיִשְּמֵע, וְיִפָּקֵד וְיִזָכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפַקְדוֹנֵנוּ וְזַכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בָּן דְּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךְ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךְ בִּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶירָ, לְפְּלֵיטָה לְטוֹבָה.
- בְאַיָּל תַעֲרג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נִפְּשִׁי תַעֲרג בָּ אַלירָ אֱלֹקִים. צָמְאָה נַפְּשִׁי לֵאלֹקִים לְאֵל חָי ָמָתַי אָבוֹא וְאַרָאֶה פְּנֵי אֱלֹקִים.







בראש חודש

ּוֹבְנֵהֹ יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקּדֶשׁ בִּמְהַרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּהְ אַתָּה ה' בּוֹנָה בְרָחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם, אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱ־לֹהֵינוּ מֶלֶּהְ הָעוֹלְם, הָאֵ־ל, אָבִינוּ, מֵלְכְנוּ, אַדירְנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גוֹאָלנוּ, יוֹצְרְנוּ, קְדוֹשׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲרְאֵנוּ, וּמֹאָלנוּ, יוֹצְרְנוּ, קְדוֹשׁנוּ קְדוֹשׁ שְׁבְבִּלְ רוֹעִנוּ רוֹעֵנוּ רוֹעֵנוּ רִשְׁרְאֵל, הַמְּלֶּהְ הַטּוֹב וְהַמִּטִיב לְכֹּל, שְׁבְּכָּל יוֹם וְיוֹם הוּא הֵיטִיב הוּא מִיטִיב הוּא מֵיטִיב הוּא מִיְּטִיב לְנוּ, הוּא גְמְלְנוּ הוּא גוֹמְלנוּ הוּא יִנְמְלֵנוּ לְעִד לְחַן וּלְחָסְּד וֹלְרָחָמִים וּלְרָוַח. הַצְּלָה וְהַצְּלְחָה. בְּרָכָה וִישׁוּעָה. נֶחְמָה פְּרָנִסְה וְכְּלָכֶלְה. וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב לְעוֹלְם אֵל יְחַסְּרֵנוּ. טוֹב, וּמִכְּל טוּב לְעוֹלְם אֵל יְחַסְרֵנוּ.

ָּרָחַמָן הוא יִמְלֹרְ לְעוֹלָם וָעֶד.

הָרַחַמָן הוּא יִתְבָּרַרְ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתִּבָּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיִתְפָּאַר בָּנוּ לְעֵד וּלְנֵצַח נְצָחִים, וְיִתְהַדָּר בָּנוּ לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלְמִים.

הָרַחַמָן הוּא יְפַּרְנְסֵנוּ בּכָבוֹד.

הָרַחֲמֶן הוּא יִשְׁבֹּר עֻלֵנוּ מֵעַל צַוָּארֵנוּ והוּא יוֹליכנוּ קוֹממיוּת לארצנוּ.

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלָח לָנוּ בְּרָכָה מְרָבָה בַּבַּיִת הַזָּה וְעַל שָׁלָחֵן זָה שַׁאַכַלְנוּ עַלִיוּ.

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלָח לָנוּ אֶת אֵלְיָהוּ הַנָּבִיא זָכוּר לַטוֹב וִיבַשָּׁר לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יִשוּעוֹת וְנָחָמוֹת.

> הָרַחֲמָן הוּא יְבָרַךְּ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל רַ רֵאשִׁית צְמִיחַת גָּאַלַּתֵנוּ.

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרָף אֶת חַיֵּילֵי צְבָא הַגַּנָּה לְיִשְׂרְאֵל הַעוֹמִדִים עַל מִשְׁמֵר אַרְצֵנוּ.

הָרַחַמִּן הוּא יְבָרַף אָת כָּל הַמְּסְבִּין כָּאן, אוֹתָנוּ וְאָת כָּל אַשְׁר לְנוּ, כְּמוֹ שְׁנִתְּבָּרְכוּ אֲבוֹתִינוּ אַבְרָהָם יִצְּחָק וְיַעֵקֹב בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל, כֹּן יְבָרָף אוֹתְנוּ כְּלָנוּ יַחַד בַּבְּרְכָה שׁלמה, ונאמר אמן.

בַּמַרוֹם יְלַמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוּת שֲׁהָהֵא לְמשְׁמָרֶת שָׁלוֹם, וְנִשְׁא בְּרָכָה מָאת ה' וּצְדָקה מֵאֱ־לֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, וָנִמֵצא חָן ושכל טוֹב בְּעִינִי אלהים וְאִדם.

ושבת

הָרַחֲמָן הוּא יַנְחִילֵנוּ יוֹם שָׁכָּלוֹ שַׁבֶּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלְמִים.

כראש חודש

הָרַחַמֶן הוּא יְחַדַּשׁ עָלַינוּ אָת הָחֹדָשׁ הַזָּה לְטוֹכָה וְלִבְּרֶכֶה.

הָרְחַמָן הוא יְזָכֵנוּ לִימוֹת הַמְּשׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלְם הַבְּא. מגְּדוֹל וַבּחוּל: מגָדיל! יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעשׁה חָסָד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלְם. עשׁה שָׁלוֹם בּמְרוֹמִיו הוּא יִעֲשָה שָׁלוֹם עָלִינוּ וְעַל כָּל עַמוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְרֹאוֹ אָת ה' קדשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו. כְּפִּירִים רְשׁוּ וְרָעֲבוּ וְדְרְשִׁי ה' לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ לָה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חָסְדּוֹ. פּוֹתַחָ אָת יְדָהְ וּמִשְׁבִּיע לְכָל חִי רְצוֹן. בְּרוּהְ הַגָּבָר אֲשֶׁר יְבָטָח בַּה' וְהָיָה ה' מִבְּטָחוֹ. בַּער הָיִיתִי, גִּם זְקְנָתִי, וְלֹא רְאִיתִי צִדִּיק נָעֲזִב וְזְרְעוֹ מַבְּקֹשׁ לחם. ה' עוֹ לעמוֹ יתוֹ. ה' יברר את עמוֹ מֹבּתִּי מַבְּקֹשׁ לחם. ה' עוֹ לעמוֹ יתוֹ. ה' יברר את עמוֹ

ברכת המזון

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב ה' אֶת שִׁיבַת צִיוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים. אָז יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִינָה, אָז יאמְרוּ בָּגוֹיִם הַגָּדִּיל ה' לְעֲשׁוֹת עם אֵלָה. הָגִּדִּיל ה' לַעֲשׁוֹת עִמְנוּ הָיִינוּ שְׁמַחִים. שׁוּבָה ה' אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֶפִיקִים בַּנָגָב. הַזֹּרְעִם בְּדְמְעָה בְּרַנָה יִקְצֹרוּ. הָלוֹרְ יַלְרָ וּבְכֹה נשְׁא מִשְּׁהְ הַזְּרְע. בֹא יְבֹא בְרְנָה, נשְׁא אַלְמוֹתיוּ.

זיכוון

רַבּוֹתֵי, נְכָרַךְּ.

יְהִי שׁם ה' מִברֶף מֵעתָה וְעד עוֹלְם. בְּרְשׁוֹת מֶרְנָן וְרְבּוֹתְי נְבָרָך (אֵ לֹהִינוּ) שָׁאָכִלְנוּ מִשְׁלוֹ. בָּרוּךְ (אֵ לֹהִינוּ) שָאָכִלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ. בָּרוּףְ הוּא וּבְרוּףְ שָׁמוֹ.

בְּרוּהְ אַתָּה ה' אֵ־לֹבִינוּ מְלֹהָ הְעוֹלְם, הַוְּן אֶת הְעוֹלְם כְּלָל בְּטוּבוֹ, בְּחֵן בְּחָפִד וּבְרַחֲמִים, הוא נוֹתֵן לָחָם לְכָל בְּשֹׁר, כִּי לְעוֹלְם חָסְדוֹ, וּבְטוּבוֹ הְגִּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר בְּשֹׁר, כִּי לְעוֹלְם חָסְדוֹ, וּבְטוּבוֹ הְגִּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר לְנוּ וְאַלֹי כְּוֹלְם וְעֶד, בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל, כִּי הוֹא אֵ־ל זְן וּמְפַרְנֵם לְכֹל וֹמֵסִינ לַכֹּל וּמֵכִין הַגְּדוֹל, כִּי הוֹא אֵ־ל זְן וּמְפַרְנֵם לְכֹל וֹמֵסִיב לַכֹּל וּמֵכִין מָזוֹן לְכָל בְּרִיוֹתָיו אֲשֶׁר בְּרָא. בְּרוּרְ אַתָּה ה' הַזְּן אֶת. הכֹל.

נוֹדֶה לְּרָ, ה' אֱ־לֹהֵינוּ עַל שֶׁהְנְּחַלְתְּ לַאֲבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ הַמְּדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה, וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ ה' אֱ־לֹהֵינוּ מָאֶרֶץ מִצְרִיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְּדִים. וְעַל בְּרִיתָהְ שְׁחִתְמִתְ בִּבְשָׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרְתָרְ שָׁלְמִדְתָנוּ וְעַל חֻקִּיהְ שָׁהוֹדְעָתָנוּ, וְעַל חַיִּים חֵן וְחָסִד שְׁחוֹנֵנְתָנוּ וְעַל אֲכִילִת מָזוֹן שָׁאַתָּה זָן וִמְפַּרְנָס אוֹתָנוּ תְּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת וּבְכָל שֵׁעָה.

כחנוכה

עַל הַנָּסִים וְעַל הַפְּרָקוּ וְעַל הַנְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלְחָמוֹת שָׁעָשִיתָ לָאֲבוֹתֵינוּ בַּיָמִים הָהָם בַּזְּמֵן הַזָּה.

בִּימֵי מַתְתִיְהוּ בָּן יוֹחָנָן כֹּהָן גְּדוֹל הַשְׁמוֹנֵאי וּבְּנֶיוּ, כְּשְׁעַמִּדָה מַלְכוֹת יָנוּ הָרְשְׁצָה עַל עַמָּה יִשְּרָאל, לְהַשְּׁכִיהָם תּוְרָתָּה וְלְהַעֲבִירָם מַהְקָּוּ רְצוֹנְה, וְאַמָּה בְּרָתַמָּהְ הָרְבִּים, עָמַרְתָּ לְהָם בְּעָת צְרְתָם, רְבָּהָ אָת רִיבֶּם, דְּתָּא אָת דִּיִם, נְקְמָתָּ אָת נִקְמָתָם, מְסַרְתָּ גַּבּוֹרִים בְּיֵד הַלְשִׁים, וְרְבִּים בָּיִד מעטים, וּטְטַמֵּאים בַּיִד יְסְּוֹרָים, וְרְשְעִים בְּיִד צְדִּיקִים, וְדֵדִים בָּיִד עוֹסְקִי תוֹרְתָף. וֹלְף עֲשִׁיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקְדוֹש בְּעוֹלְמָף, וּלְעַמָּף יִשְרָאל עֲשִיתָ תְּשוֹעָה גְדוֹלָה וִפְרָקוֹ כְּהִיוֹם הַזָּה. וְאַבְילִיקוּ נְרוֹת בְּמַצְּרוֹת מְדְשַׁף, וְקְבְעוֹ שְׁמוֹנֹת יְמִי הַיְּלֶהְל אַלוּ, לְהוֹדוֹת וֹלְהַלֶּל לְשׁמַף הָבְּדוֹל.

וְעַל הַפּל ה' אֵ־לֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָהְ וּמְבָּרְכִּים אוֹתָהְּ יַתְבָּרָהְ שׁמָהְ בְּפִּי כָּל חִי תָּמִיד לְעוֹלְם וְעַד כְּכָּתוּב, "וְאָכַלְתִּ וְשְׁבַשְׁתִּ וּבַרְכָתְ אָת ה' אֱ־לֹהָיהְ עַל הָאָרְץ הַשֹּבָה אֲשָׁר נָתַן לָהְ." בְּרוּהְ אַתָּה ה' עַל הָאָרָץ וְעַל הַמָּזוֹן.

ַרַחֶם נָא ה' אֵ־לֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל יְרוּשְׁלִים עִירָךְּ וְעַל אֵ־לֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל יְרוּשְׁלִים עִירִךְּ וְעַל מִלְכוֹת בֵּית דְּוִדּ מְשִׁיחָךְּ וְעַל מִלְכוֹת בֵּית דְּוִדּ מְשִׁיחָךְּ וְעַל מִלְכוֹת בֵּית דְּוִדְ אֲשִׁיחָרְּ וְעַל הַנְלְכוֹנּוּ וְתַּלְיוֹתְנוּ, אֲבִינוּ, רְעָנוּ זוֹנְנוּ פַּרְנְסְנוּ וְכַלְכְלֵנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ, וְבָא אֵל וְהַרְוֹחְ לְנוּ ה' אֵ־לֹהִינוּ מְהֵרָה מִכְּל צְרוֹתִינוּ, וְנָא אֵל תַּצְירִיכְנוּ ה' אֵ־לֹהִינוּ לֹא לִידִי מִתְּנִת בְּשְׁר וְדְם וְלֹא לִידִי מִתְנת בְּשְׁר וְדְם וְלֹא לִידְיָ הַמְּלָאָה, הַפְּתִּחָח, הַהָּקְוֹשְׁה וְהַרְחָבָה, שָׁלֹא נְבוֹשׁ וְלֹא נַכְּלֶם לְעוֹלְם וְעַד. הַקּקְדוֹשׁה וְהַרְחָבָּה, שָׁלֹא נְבוֹשׁ וְלֹא נַכְּלֶם לְעוֹלְם וְעַד.

שבת

רְצה וְהַחָלִיצנוּ ה' אֵ לֹהִינוּ בְּמִצוֹתִיר וּבְמִצוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבֶּת הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזָּה, כִּי יוֹם זָה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפַנִיף לְשָׁבָת בּוֹ וְלָנוֹחָ בּוֹ בְּאָהָבָה כְּמִצְוַת רְצוּנְה, בַּרְצוֹנְף הָנִים לָנו, ה' אֵ לֹהַינוּ, שָׁלֹא תְהֵא צְרָה וְיָאוֹן וְאַכָּתְן רְוּשְׁלִם מְינוּקְתַנוּ, הָרָאֵנוּ ה' צֵּל לֹהִינוּ בְּנָהָמִת צִיוֹן עִירְף וּבְבַנִין רְוּשְׁלִים עִיר קְדְשָׁךְ, כִּי אַתָּה הוּא בַּעל הישועות וּיִשל היבורות.

Deaf Man in the Shteible

Just a deaf man in the Shteible, and to everyone's surprise, He comes to Shul each Shabbos, and he prays with tear-filled eyes, His son is the Chazzan, though his voice he's never heard. But he sits there, enjoying every word.

He watches every motion, every gesture that he makes, And he stays till the very end, however long it takes. And when the davening is over, he's the first to reach his son, And the deaf man in the Shteible says, "Well done".

Now it's right before Yom Kippur, in the Shteible there is fear They want to start Kol Nidrei but the Chazzan's still not there. The Shul is filled with people, as the night begins to fall, But the deaf man's chair stands empty by the wall.

Then suddenly the Chazzan, he comes rushing through the door. He's wearing his white Chazzan's hat he's never worn before. He pauses for a moment at his father's empty chair, And quietly he wipes away a tear.

And he runs up to the bima, for there's no time left to wait.

And half the Shul can hear the rabbi ask, "How come so late?"
"Oh, just getting ready for Yorn Kippur," is all he'd say,
"But now, I'm going up to pray."

And he takes his place around it, by the holy Torah ring,
And in a voice so beautiful, he beings to sing,
Oh every heart was broken, oh and every soul burned bright,
From his Kol Nidrei that Yom Kippur night.

And when he finished davening, the rabbi asked to tell, What was it he was thinking of that made him sing so well? "Well you know my dad was deaf?" he said, "Last night he passed away.

It's the first time that my father's heard me pray."

And he takes his place around it, by the holy Torah ring,
And in a voice so beautiful, he beings to sing,
Oh every heart was broken, oh and every soul burned bright,
From his Kol Nidrei that Yorn Kippur night.
Oh every heart was broken, oh and every soul burned bright,
From his Kol Nidrei that Yorn Kippur night.

Minyan Man

I stepped off the bus in Mobile, Alabama / The sun was slowly setting on the bay / It was six o'clock on a summer Friday afternoon / Shabbos was an hour away

I walked around the town wondering what to do / 'Coz Shabbos is no time to be feeling blue / Then I saw a man who looked the same way too / I was quite relieved to find a fellow Jew

Chorus:

l asked the man I saw, "How many Jews in this town?"
He said to me, "There used to be a Minyan around
But one of us passed away and we've been feeling down
Yet now it seems as though another Jew has been found
Won't you stay with us for Shabbos, Minyan Man?"
We walked down Winston Avenue, a block then two more / And
went into a shop that read 'Closed' on the door / There was a
Minyan in the back of a hardware store / Nine men waiting for one

We ushered in the Shabbos with a beautiful song / The Chazan had a voice that was clear and strong / We sang out as one all Shabbos long / Then Maariv came again; I had to be moving on

Chorus

Now that was twenty years ago, but the vision is clear / And | think about it every now and then, 'coz the place is still dear / And when I make this trip through Mobile once every year / I remember the men who prayed here / Now the Minyan is gone, a few died, some moved on / But the back of the store still remembers this song / The nine men who waited, the one came along... / How Shabbos was carried on a song

Chorus





SHABBAT RESOURCES

#17: Chaburah

By: Rafi Engelhart - Director of Experiential Education, Israel Programs; Former Shaliach to Houston, Texas

SFIRAT HAOMER - OUR EXPRESSION OF COMMUNITY

Intro - As most people associate Sefirat HaOmer with counting towards Shavuot, and customs of mourning, commemorating the 24000 students of Rabbi Akiva who died, there is an underlying foundation representing the communal element of our worship and Torah Observance.

When does Sefirat HaOmer start?

And from the day on which you bring the sheaf of elevation offering [Omer]—the day after the sabbath—you shall count off seven weeks. They must be complete:

וּסְפַּרְתֶּם לָכֶם מִמֶּחֲרֵת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֵׁבַע שַׁבָּתוֹת תִּמִימֹת תִהְיֵינָה:

According to the pshat of the Pasuk, what day of the week would the Korban HaOmer be?

This question is actually the foundation of a massive and essential argument between the Prushim and the Baitusim.

Prushim - our Sages who followed and practiced oral law Baitusim - Named after Baitos who went astray from the Torah and his followers created a separate sect of Judaism around the year 300 BCE; Greek period,

pre-Chanuka.

Here's what the Baitusim thought (Menachot, 65a):

As the Baitusim would say that the festival of Shavuot always occurs after Shabbat, on a Sunday. [Their reasoning was that the verse states, with regard to the omer offering and the festival of Shavuot that follows seven weeks later: "And you shall count for you from the morrow after the day of rest [hashabbat], from the day that you brought the sheaf [omer] of the waving; seven weeks shall there be complete"]

שהיו בייתוסין אומרים עצרת אחר השבת

And this is the interpretation of our sages (Rabbi Yochanan Ben Zakkai):





One verse states: "Even to the morrow after the seventh week you shall number fifty days..." and one verse, [the preceding one, apparently contradicts this when it states]: "And you shall count for you from the morrow after the day of rest... seven weeks shall there be complete."

[Is the festival of Shavuot seven full weeks after Passover, i.e., counting from Sunday through Shabbat seven times; or is it fifty days after Passover?]

The Gemara explains: How so? Here, the verse that mentions seven complete weeks, is referring to a year when the festival of Passover occurs on Shabbat. [In such a year, the fifty-day period between Passover and Shavuot contains seven complete weeks, from Sunday through Shabbat.] There, the verse that defines the period as fifty days, is referring to a year when the festival of Passover occurs in the middle of the week. [And therefore the weeks won't be complete, as one starts in the middle of the week, and ends in the middle of the week.

כתוב אחד אומר
(ויקרא כג, טז) תספרו
חמשים יום וכתוב
אחד אומר (ויקרא
כג, טו) שבע שבתות
תמימות תהיינה הא
כיצד כאן ביום טוב
שחל להיות בשבת
להיות באמצע שבת
להיות באמצע שבת

Rabbi Yochanan's explanation determines that "Shabbat" as referred to in our original Pasuk is actually referring to Yom Tov of Pesach, and not actual Shabbat. Whereas the Baitusim interpreted it as being Shabbat, therefore the Omer would always be given on Sunday. Even though the explanation provided for the Baitusim isn't grounded well in sources, (Menachot 65a:

And there was no man who answered him, except for one elderly man who was prattling [mefatpet] at him, and he said: Moses, our teacher, was a lover of the Jewish people and he knew that Shavuot is only one day. Therefore, he arose and established it after Shabbat, in order that the Jewish people would enjoy themselves for two days.) the Gemara brings no less than SEVEN other proofs.

Why so many?

To highlight the difference in belief between Prushim and Baitusim. For example:

 Baitus did not believe in the authority of a Beit Din, and therefore did not rely on them for Rosh Chodesh. They always made sure Nissan would begin on Shabbat so that the first day of Pesach would be on Shabbat.

We are able to learn another difference between Baitus and Prushim from the Rambam, who emphasizes that the Omer was a Korban Mincha that is incumbent upon the tzibur (community)









On the second day of Pesach, the 16th of Nissan, are offered, in addition to the daily Mussaf, a sheep for on Olah with the Mincha of the Omer, which is a Mincha of the community, as we have explained earlier.

ביום שני של פסח שהוא יום... ששה עשר בניסן מקריבין יתר על מוסף של כל יום כבש לעולה עם עומר התנופה, והיא מנחה של צבור כמו שביארנו

 Baitus didn't believe in communal Korbanot. Even the Korban Tamid, according to Baitus, sacrificed every morning and afternoon, was done by an individual volunteer, and not from the nations communal money or representatives (Kohanim)

Why is this idea so important? Rav Kook, Mishpat Cohen; 124:

What the Tziddukim [at times interchangeable with Baitus] believed, that an individual volunteered and brings the Tamid, stems from the belief that there is no special holiness in the communality of Knesset Yisrael... rather there is no significance in the greater people, in it of itself.

...Therefore the Torah refers to the first day of Pesach as Shabbat, to teach us that the holiness of Yom Tov, which unites all of Israel to one greater people, draws its holiness from that notion of Shabbat, from that Torah foundation [that it unites Am Yisrael]. Not because it brings people together, but rather that it grants holiness to our nation as a whole.

According to Rav Kook's explanation, we can now understand why we interpret 'Shabbat' in our original Pasuk as the first day of Pesach, and why it so starkly contrasts the approach of the Baitusim. While there is great significance to the individual, and his service to Hashem, there is a much greater significance that we achieve as a community.

Baitusim needed to make sure that the Omer started on a Sunday, because without the power of community, they would not be able to harvest the barley on Shabbat (if the first day of Pesach was on Friday), and not offer the Korban. Because the Prushim value the idea of a community, Korban Omer can be harvested and offered even on Shabbat, as are all other communal Korbanot.







Even though we are all on our own this Chag, each with their own nuclear family, we are still able to celebrate our community and nationhood, and hope that we may merit to exit this "quarantine exile" and once again become a people, united both physically and spiritually, serving Hashem as a greater community, Be'Ezrat Hashem in the new Beit Hamikdash, B'mehera B'Yameinu.





#18: Dvar Torah

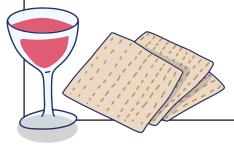
By: Hannah Lipson

The most common interpretation of the four cups of wine we drink on Pesach comes from an opinion in the Jerusalem Talmud that states that the 4 cups of wine correspond to the 4 phrases the Torah uses when G-d takes the Jews out of Egypt. What do these 4 expressions actually mean?

The Maharal explains that these 4 expressions correspond to 4 different aspects of slavery that Hashem alluded to during the ברית בין הבתרים. In the covenant, Hashem explains, "Your offspring shall be aliens in a land not their own, they will serve them, and they will oppress them." (Bereshit 15:13) This foreshadows a very harsh slavery.

The Maharal continues to say that when the time came to save the Jews, the different aspects of slavery that were were told to Avraham were removed in the reverse order of their severity. The first cup we drink represents Hashem taking us out of Egypt (הוצאתי). He alleviates the physical aspect of slavery, which for some is perhaps most painful aspect. The second cup, corresponding to הצלתי, "I will save you", indicates saving from being controlled by others. The Jewish people will finally be independent and free to leave the Egyptian land. This represents Hashem taking us away from the mental aspect of slavery. The third cup, representing G-d redeeming us "גאלתי" with an outstretched arm and great judgements. Perhaps this represents spiritual enslavement. The last cup, is "I will take you as a nation." This represents the aspect of a purpose of freedom. This tells us that it is not enough to be free from something; we must be free to go somewhere, as well. Here, we are free to go into the land- that is our purpose.

I would argue that perhaps the most painful part of slavery would not be the physical aspect of slavery, but rather the mental and spiritual confinement that occurs when in slavery (the 2nd and 3rd aspects). While physical enslavement is horrific, mental and spiritual enslavement seems to be an even greater punishment. Physical enslavement takes away our bodies, but with that we still have our dignity, our intellect and our character. Once we are mentally and spiritually enslaved we not only lose our physical bodies, but also lose our identity as well. To me, the latter is a much more painful type of slavery.







This year's Pesach is different. Most of us are physically bound to our homes, perhaps without the guests we usually have for seder, or without family members who were supposed to join us but now cannot. For some of us, getting used to this new reality of social distancing is challenging and definitely not ideal. We may be physically prohibited from going out, but that does not mean we should inhibit ourselves mentally and spiritually. During this time we must remember that although we are physically bound to our homes, and so much remains out of our control, our mind and our spirit will not be confined, as long as we continue to learn, connect with others and maintain a positive outlook.





#19: Recipe



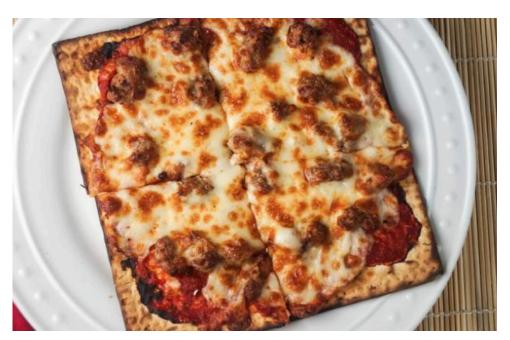
Serves 4

Ingredients:

- 2 whole matzos
- 3/4 cup shredded part skim mozzarella cheese
- Salt and pepper
- 1/4 tsp dried basil
- 1/4 tsp. dried oregano
- 1.8 tsp. red pepper flakes
- 3/4 cup marinara sauce

Directions:

- Place two Matzot on aluminum foil
- Add sauce, cheese and topings!
- Bake on 400 F for 15 minutes, or until cheese is melted and yummy:)









#20: Bonus Peulah

ESCAPE ROOM - ESCAPING MITZRAYIM

What you'll need:

- Magantiles or other building toy
- Stickers lots of them
- 4 Sticks or walking sticks
- Lice comb, toy wild-animal, toy cow, travel blindfold (or any other 4 items representing the plagues)
- A 50-100 piece puzzle that you can write on the back
- Red streamer or piece of paper

Estimated prep-time: 10-15 minutes.

Estimated activity time: approx. 30 minutes

Estimated amount of fun for kids and relief and satisfaction the kids are being entertained and learning about Pesach: Endless.

Prompt - Hashem: Moshe! It's time to leave Mitzrayim! Bnei Yisrael have been slaves for enough time!

Go find Bnei Yisrael building the pyramids, find your staff, make 10 plagues for Mitzrayim, do the Korban Pesach, smear the blood on the door posts, and grab the matza! I'll meet you at Yam Suf;)

1) Building the pyramids - set aside the adequate magnatiles to build a pyramid. Put temporary stickers on a specific color that will spell out the room/place which will contain a number of staffs (or sticks that can represent Moshe's staff). They will each have different color on them.







- 2) Finding Moshe's staff the staff that has the same color as the magnatiles with the stickers will be the correct staff. On the staffs will be written any four of the ten plagues, randomly. On the correct staff, write/sticker the following four plagues (you could choose whichever four you want to make clues, this is just our suggestion) kinim, arov, choshech, dever. The kids will then need to find an item in the room that will correspond to each one of the plagues (lice-comb, toy lion/bear/etc, travel blindfold, toy cow). Each one of the items will have a puzzle piece attached to it.
- 3) Finding the korban pesach buy a 50 piece puzzle (or more if you want to occupy the kids for more time (mwahaha)) and write on the back of it 3 clues to where there will be a sheep. On or next to the sheep there will be 3 red streamers or red pieces of paper that will have one of the following numbers on each of them (2, 4, 7). On the door post of the house will be a sticker that says "matza = x minutes" on it. They will need to add up the numbers on the "blood" streamers, and find the missing number that will add to 18, the maximum amount of minutes for making matza.
- 4) Finding the Matza (or the Afikoman??) inside the house, there will be shelves or drawers with all sorts of numbers on them. The missing number to make 18 on the doorpost will be the drawer/shelf on which the matza/afikoman will be.

Chag Sameach!



